

Telefon: (416) 530-4222
Denní zpravodajství
a záznamník: (416) 530-0202
Fax: (416) 530-0069
E-mail: brezina@io.org

(Registration/Sales Agreement # 10 121)

Datum dokdy jsou noviny
předplacené je
v pravém horním rohu štítkul

Modré štítky říkají, že není zaplacené
předplatné. Žluté, že naše noviny
dostáváte naposledy.
Předplatné na jeden rok je 22 \$.
Cena 1 \$

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No.7.-8.

(111.-112.)

Vol. 6.

satellite 1-416

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

Thursday,

April 12,

1996

Před pěti léty vyšlo první číslo Satellitu!

Nechce se tomu věřit, ale naše noviny již mají také svou historii. Před pěti léty totiž vyšlo první číslo *Satellite 1-416*. Bylo to v pondělí 15. dubna 1991 a jednalo se vlastně o minus druhé číslo, protože první tři čísla měli dostat čtenáři zadarmo. Obsahovalo recenzi na hru Nového divadla *Pěsna o ko*, dvě povídky: od Miroslava Petra *Bludný Holanďan* a *Dlaždič Štěpán* od mé maličkosti, informaci o koncertě Hany a Petra Ulrychových a vzpomínku na Josefa Horáka, který zemřel ve věku necelých třiceti let v Praze na rakovinu. V prvním čísle byl také výsledek průzkumu, který jsme udělali mezi čtenáři a kde jasně vyšlo, že největší zájem byl tehdy o události v Československu, na druhém místě byly krajanské události. Také jsme nemohli hned ze začátku vycházet jednou za čtrnáct dní, ale vycházeli jsme pouze jednou za měsíc. Na dvoutýdeník jsme přešli v roce 1992 a také jsme snížili cenu novin z 1.50 dolaru na jeden dolar. Tuto cenu se snažíme držet dodnes, ačkoliv od roku 1994 vycházíme pravidelně místo původních osmi na dvanácti stranách. Naše noviny nejsou nikým dotovány a snažíme se udržet co možná nejširší záběr, takže mnohé dopisy čtenářů vzbudily i nevoli ostatních čtenářů. To však patří k svobodě tisku. Stane se, že se na naše noviny obrátí pisatelé, protože jim jejich článek odmítnou otisknout jiné noviny. I těmto pisatelům se snažíme vyhovět, protože jsme přesvědčení, že čtenář si udělá svůj názor z výměny informací a musí mít možnost vidět obě strany jedné mince. Za těch pět let se vystřídala různým způsobem expedice, v příspěvcích, při korekturách řada lidí, ale chtěl bych vyzvednout práci a poděkovat zejména doktoru Čermákovi, který od loňského jara přispívá do našich novin pravidelně a má v našich novinách svou rubriku, Ivanu Znáškovu, který je zodpovědný za slovenské příspěvky, vybírá slovenské články a pomáhá někdy sám, někdy i se svou manželkou Dášou, při expedici novin, Evě Mesticové, která, pokud je v Torontě, dělá korektury (a když zde není, hned je to poznat), panu Pavlu Skokovi za poskytnutí přístřeší a hlavně své ženě, která nese tíhu všedního dne. Rovněž bych chtěl poděkovat všem českým a slovenským podnikatelům, kteří inzerují v našich novinách. Bez nich, ale i bez vás, naši čtenáři, by naše noviny nemohly vycházet.

Aleš Brezina

Jak vyjde příští číslo?

Dnes dostáváte vzhledem k obsáhlosti příspěvků výjimečně k 5. výročí našich novin dvojčíslí, které vydáváme obvykle v letních měsících a o vánocích. V létě vám místo pravidelného letního dvojčíslí přineseme buď v červenci nebo v srpnu dvě jednotlivá čísla, takže počet dvaceti čísel a dvou dvojčísel ročně bude zachován. Deváté číslo našich novin vyjde, jak bylo původně plánováno, 2. května 1996. Děkujeme Vám za pochopení.

abe

Podobně jako v Torontě, i v Praze padal před Velikonočními sněh. Naše fotografie je z roku 1986 od J. Reicha a pochází z Domu fotografie v Husově 23, v Praze.

Deset meditací o snech a návratech (Malá propagace cestovního ruchu o 5000 slovech)

Kapitola 1. Malé zamyšlení v časové tísní

Již v minulém čísle jsem naznačil, že čtenáři zřejmě noviny nedostanou před velikonočními. Tato předpověď se splnila. Je Zelený čtvrtek roku 1996. Za okny padá sníh a já noviny teprve začínám dělat, ačkoliv je měl už pošťák přinést do vaší schránky. Usoudil jsem, že i pošta bude mít velikonoce, takže by námaha mohla být zbytečná. Vyhodil jsem si tedy z kopejtky.

Když jsem chodil do třídy třetí, dostali jsme za domácí úkol napsat, čím by kdo chtěl být. Zatímco moji spolužáci chtěli být lodníky, piloty či řidiči autobusů, já jsem napsal, že bych chtěl být rozhlasovým sportovním reportérem. (Tehdy televize ještě nebyla, nebo přesněji, nevěděli jsme o

ni.) A protože jsme ke slohové práci měli nakreslit obrázek, udělal jsem fotbalové hřiště, tribunu a na střeše dvě velké makovice, které měly symbolizovat mikrofóny. Takové zaměstnání se mi zdálo pro mne nadmíru vhodné, protože jsem školní výuku nahrazoval četbou *Československého sportu*, který vycházel třikrát týdně, a pokud jsem dostal korunu, tak jsem ji prohejil za černobílý obrázkový časopis *Stadión*. Možná, že někde doma je ještě ten památný, který byl věnován MS v Chile, kde jsme prohráli ve finále s Brazílií 1:3. To už bude letos 34 let.

Jak však čas běžel, tak jsem musel dát za pravdu svému otci, který vždy zdůrazňoval, že fotbal mne neuživí. Jeho prorockví bylo pravdivé. Na tomto kontinentě se musím živit hokejem. Jenže, jak čas běžel, tak jsem od snu sportovního novináře začal mít

umělecké ambice. Výsledkem bylo, že jsem prodal čtvrtinu vily, kterou jsem zdědil po předcích a koupil kameru AK-16 s optikou vyrobenou firmou Carl Zeiss Jena, kterou používala v padesátých letech Československá televize, a jelikož se tehdy nic netočilo a já se dověděl z rádia, že nikde na světě se již nic netočí, protože již tehdy na pořádné filmy nebyly peníze, natočil jsem celovečerní film s názvem ... a andělé jeho bojovali! To již bylo v roce 1973, a jelikož jsem měl ve zvyku vše dělat sám, dal jsem tomuto jednočlennému týmu název *Skupina 73*.

Když tento film viděl pražský underground nebo-li androš, který měl heslo PRYČ S FORMOU-POUZE VYJADŘENÍ JE PRAVDIVÉ, zareagoval slovy: „Under-

Pokračování na

Již v příštím čísle: Velká soutěž Satellitu a ČSA o letenku do Prahy!

K 5. výročí našich novin připravuje redakce Satellitu a ČSA velkou jarní soutěž. První cena bude letenka do Prahy. V číslech 9.-12. se objeví vždy čtyři otázky. Za každou správně zodpovězenou otázku dostane účastník jeden slosovací lístek. Cili každý čtenář bude mít možnost získat až šestnáct kuponů. Vylosování se bude konat ještě před prázdninami. Nezapomeňte objednat si naše noviny již dnes!

ČSK, MMI, Sokol a další
krajanské spolky
pořádají besedu
s velvyslancem ČR
v Kanadě
ing. Stanislavem
Chýlkem

Beseda se koná v pátek
12. dubna 1996 v 19:30 hod
v Slovenském evangelickém
kostele sv. Pavla,
1424 Davenport Rd., Toronto
Připravte si náměty k debatě.

satellite 1-416

Registration/Sales Agreement
10 121P.P.I.C. Accounts # 923 98-99
Paid in TorontoCZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABEP.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Toronto: Telefon: (416) 530-4222

Denní zpravodajství a záznamník:

(416) 530-0202, Fax: (416) 530-0069

E-mail: brezina@io.org

...

Pražská adresa: ABE/Hombre,
Poštovní schránka 32, 108 00 Praha 10
Tel.: (422/02) 782-2964 a 782-2965
Tel./Fax/Záznamník: 77 09 29

Aleš Brežina - redaktor;

Advertising rates:

1.30 CDN \$ per line/col.

(15.60 per inch/col.)

Předplatné: v Kanadě \$ 22,-
pro ostatní svět \$ 30,-

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚČeskoslovenský baptistický sbor (Cze-
choslovak Baptist Church), 200 Annette
St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Duchovní Mar-
tin Alač. Zpívá pěvecký sbor. Každý je
srdečně vítán. Začátek nedělních
bohoslužeb je v 11:00. Střední biblická
hodina v 19:30, tel.: (416) 767-2027 nebo
(905) 454-4610KITCHENER: Každou druhou neděli v
měsíci v 17:00 - Benton Baptist ChurchMoravští bratři (Moravian Brothers
Church): Bohoslužby pouze anglicky.
neděle v 11:00 (Kostel je na rohu ulic
Oakwood a Glenora). Duchovní správce:
Rev. B. Castello.Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a
Metoda (R.C. Church of St. Cyril and
Methodius), 5215 Springbok Cres.
Mississauga, Ont. L4Z 3J8. Bohoslužby:
neděle v 9 hod. (anglicky) a v 11 hod.
(slovensky) v St. Jude School, 175 Nahani
Way, Mississauga. Duch. správce: Farán:
V. Dančo S.J. a P. Záhoranský S.J., tel.:
(905) 712-1200, fax: (905) 712-0974.Rímsko-katolický kostel sv. Václava-
[R.C. Church of St. Wenceslaus], 496
Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9
Bohoslužby: neděle v 10:30 a v sobotu
večer. Duchovní správce: Rev. František
Blážík. Tel. 532-5272Slovenský evanjelický kostel augsburg-
ského vyznání sv. Pavla (Slovak Evan-
gelical Lutheran Church of St. Paul)
1424 Davenport Rd., Toronto, Ont.
M6H 2H8. Tel.: 656-5259. Rev. Ladi-
slav Kozák, Bohoslužby: neděle: 9:30
(angl.), 10:45 (slovensky).Slovenský grécko-katolický kostel sv.
Marie (Slovak Greek Catholic Church
of St. Mary), 257 Shaw St., Toronto, Ont.
M5J 2W7. Duch. správce: J. Papulay, tel.
531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30
slov.Rímsko-katolické bohoslužby
mimo TorontoBurlington: Holy Sepulchre Cemetery-
neděle 11 hodinKitchener: St. Mary's Church, 2. neděle v
měsíci ve 14 hodinLondon: St. Joseph Hospital, 3. neděle v
měsíci v 16 hodin Duch. správce: Rev. J.
Šach, St. Adalbert R.C. Mission, tel.: (416)
523-1932, 464 Plains Rd W., Burlington
L7T 1H2.Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice:
(Lyndale a Hinchey): 3. neděle v 9:00

Pokračování ze strany 1.

ground ano, ale takto ne!" Pozdější
producent ottawské televize Arnošt Wagner
přislíbil uvedení zkrácené verze. U slibu
zůstalo. Film pod mou postelí přežil i
ottawskou televizi.Je-li to se jednalo o dílo, které bylo
označeno v rozmezí od totální ptákoviny po
film desetiletí, je velice těžké psát o čem je,
ale mohl bych zmínit osoby a osudy lidí,
kteří v něm hrají. Není tedy zcela pravdou,
že Skupina 73 byl pouze jeden člověk. Byla
to jakási volná skupina a když třeba některý
z herců nepřišel, musel přijít někdo jiný.
Je-li to se jednalo o kameru neznukovou,
musel se provádět dubbing, a to tak, že se
spočítaly obrázky a 32 obrázků byla přesně
jedna sekunda a pak v pravý okamžik se do
obrazového záznamu vpustil zvuk z
magnetofonu. A jelikož pro množství slepek
se smyčka na promítačce stále utahovala,
dělá dnes při přehrávání rozdíl mezi
obrazem a zvukem až několik vteřin. Takže
se jednalo o věc prorockou. Podobně
vypadá nyní po dvaceti letech dubbing na
televizní stanici NOVA.Kdo tedy na tomto happeningu
spolupracoval. V hlavní roli Michala byl
Michal Kocáb (mám tedy k dispozici
kompromitující materiál), v roli otce je Evžen
Battěk (otec Rudolfa Battěka - známého
představitel KAN, prvního a zatím
nejvěrohodnějšího vůdce sociální
demokracie) zemřel v osmdesátých letech,
fotbalistu hraje Miloš Rejchrt - pozdější
mluvčí Charty 77, nyní pracuje jako
evangelický duchovní v Praze Dejvicích,
zároveň má na starosti náboženské
rozhlasové vysílání. Jeho bratr Pavelzastupuje opilce. Jinak je vynikajícím
basníkem a malířem. Vycházející hvězda
Noemi Toužimská se po dvaceti letech
ztratila z dohledu. Zatímco Jana Komárka,
tehdy dočasnou dobu jmenujícího se
Mikolášek, můžeme spatřit na nejedné
torontské scéně. Těžko lze uvěřit, že ve
filmu hraje asketického mnicha. Jaroslav
Libaňský, ve filmu sochař, žije toho času ve
Vídni. Invalidní důchodce a řidič limuziny
VELOREX Karel Kotlár, zemřel v roce 1977
a o něco později zemřela i Šárka
Mikolášková, blondýna, která se občas
mihla na plátně. Filmem prochází neustále
postava vypravěče. Jedná se o Jana
Kozlika, posledního československého
policejního komisaře. Na zvuku se rovněž
podíleli Petr Krejčí, nyní odborný poradce
ODS a Jan Hrabina, který se mnou nyní
vede tiskovou agenturu ABE-Hombre.Diru do světa jsem tedy s tímto filmem
neudělal, místo toho jsem se pokoušel
trochu psát a s tím jsem taky diru do světa
neudělal. Ve své naivitě jsem si myslel, že
novinář a spisovatel mají podobné
zaměstnání, ba že se to jako u Karla Čapka
prolíná. Achty životní omyly, omyly, omyly...Tak jako se kameraman snaží, aby se i
milión let stará skála hejbal a fotoreportér
se pokouší zastavit pohyb v okamžiku, kdy
již zastavit nelze (například v okamžiku,
kdy se hroutí mrakodrap nebo jen pár
sekund před tím, než padne rozhodující
branka), zrovna tak se liší práce novináře a
spisovatele. Zatímco jako pisálek u novin
se snažím, mnohdy bezvýsledně, eliminovat
fantazii, spisovatel se ji snaží vybičovat na
maximum, a také mnohdy bezvýsledně.
Proto je tolik špatné literatury. Omyly zmládimi našeptaly, že takový novinář hodně
cestuje, má spoustu času a nemusí toho
zkrátka moc dělat. I toužil jsem být
novinářem.Málem jsem poslechl radu krajanů, kteří
mi říkali: „Napřed si vybuduj ekonomickou
základnu, a pak budeš moci cestovat, jak
chceš!“ Ekonomickou základnu buduji
dodnes. A jako novinář nevytáhnu paty z
domova jak je rok dlouhý. Takže jsem (a
zde je důvod ke zpoždění tohoto čísla)
VYTAHL PATY.

Kapitola 2.

Když je štěstí unavené,
sedne i na volaNeposlechl jsem tedy v roce 1981 své
přátele a rodáky a vydal jsem se stopem po
novém světě. Ekonomická základna mi
nechyběla tolik, abych se nedostal do New
Orleansu, San Francisca, Dawson City či
do Yellowknife. Od té doby si o těchto
exotických místech mohu nechat pouze
zdát a mimo dovolenou jsem se vzdálil od
svého verpánku pouze třikrát. Pavel Král z
Nového divadla mi správně radí: ŠEVČE,
DRŽ SE SVÉHO KOPYTA. I držím se až na
výjimky: Byl jsem v roce 1988 na Zimních
olympijských hrách v Calgary, za což mi
byla dovolena náležitě zkrácená, jak praví
dokument, který tehdy vydal můj
zaměstnavatel a který pečlivě archivuji. Po
druhé v roce 1989, když vítězila pravda a
láska nad třídní nenávistí, což vedlo k mému
definitivnímu rozchodu s tehdy
prosperujícím Novým domovem. Nutno po
pravdě dodat, že v tu dobu byl takový hlad
po informacích, že by prosperovaly i
KRAVSKÉ ROZHLEDY. A po třetí jsem se
vzdálil během svatební cesty na Arubu.Člověk si tedy zvykl na to, že během roku
se necestuje a ani zimní sezóna 1995/1996
neměla být výjimkou. Jenže byla.Vše začalo vloni na jaře. Jan Komárek,
nyní již pouze Komárek nikoliv Mikolášek,
který v Skupině 73 představoval mnicha
zůstal u herectví. A jeho Metamorphosis of
Shadow nezpůsobily pouze proměny stínů,
ale tohoroční změnu mého životního stylu.
Během tohoto představení totiž byla
tombola, kterou Nitra Travel dovovala první
cenou, což byla letenka do města Franze
Kafky. Jelikož mám pověst hazardního
hráče zakoupil jsem si tři losy do této lotynky.
Štěstí bylo velmi unavené a tak po týdnu
mne volal Jan Komárek, že cesta do Prahy
mne nemine.Jenže každá hůl má dva konce. Letenka
s KLM byla platná jen mimo období vánoc,
prázdnin a dovolených. Nastalo tedy
celoroční špekulování, jak to udělat. Můj
partner při vydávání sportovního
zpravodajství z Ameriky Jan Hrabina (ve
filmu občas zaskakoval jako technik a
namluvil jednu roli) si rval vlasy, protože
takováto absence může zničit vše, co bylo
pracně vybudováno. Zřejmě jsem ho
neuklidňoval dost přesvědčivě, takže první
možnost jet před vánocemi a vrátit se po
vánocích nevyšla. Další příležitost byla při
přestávce v NHL, což se rovněž
neuskutečnilo. Pak se nabízel přelom mezi
únorem a březnem. Tentokrát se rýsoval i
smysl cesty. V Praze se hrálo utkání Slavia-
AS Roma. Jenže to bylo začátkem března
a 23. března se vdávala moje jediná a tudíž
nejmilější neter, a při takové příležitosti
jsem již chybět nemohl. Oželel jsem tedy
fotbalové klání, neb fotbal-jak říkal můjotec-
mne neuživí a rozhodl se osmyslnět
putování veselkou.Ale štěstí nebylo jen jednou unavené nýbrž
mnohokrát. Jelikož svatebčané byli
usměvaví, když odcházeli z hradeckého
evangelického kostela, mohu pokládat za
šťastný i odklad mé cesty na dobu okolo
23. března. Však první kroužek řetězu se
objevil již začátkem března v Praze přesně
v okamžiku expedice pátého letošního čísla
Satellitu. Cestou na poštu v italské z
rozhlasové stanice CHIN jsem se dověděl,
že utkání skončilo 2:0, napadlo mi tedy, že

NOVÉ DIVADLO V TORONTĚ UVÁDÍ

OPALA
JE POKLADJohn Patrick -
veselohra o dvou
dějstvích

Režie - Pavel Král

John Workman
Auditorium
1001 Queen St. West
Toronto

Pátek -

3. května 1996, 8 hod.

Sobota -

4. května, 4 a 8 hod.

Neděle -

5. května, 4 hod.

Rezervace &
informace:

(416) 363-7686

(den)

(416) 463-3182

(večer)

v hlavní roli legendární
Jana Hlaváčová!

vyrazím za odvetou do Říma. Prísloví říká: „Vidět Neapol a zemřít.“ Cesta z Prahy do Říma je o pár kilometrů kratší, čili není podmínkou, že by člověk při ní musel dostat infarkt, i když osmnáct hodin v autobuse může přinést i zdravotní potíže. Klub SK Slavia pořádal několik verzí zájezdů. Od non-stop autobusem za 1800 Kč (zhruba 90 kanadských dolarů) po letecký za 12 000 Kč (600 dolarů). Ačkoli jsem si, že raději pojedu ještě někdy za ty peníze do Evropy a proto jsem zvolil autobusový zájezd. Ze to bylo řešení správné, mohu potvrdit dnes, když v Torontě sněží. Na zhruba podobné zeměpisné šířce totiž v tuto dobu rostly pomeranče. Ale nepředbihejme.

Kapitola 3.

Římské mikropřázdnlíny

Tak tedy s vyhranou letenkou a kruhy pod očima jsem vyrazil přes torontskou poštu, kde jsem zanechal minulé číslo (nebo-li číslo 6) našich novin, a se svou hodnou ženou na torontské letišti. Stále však zdůrazňuji, že nic není dokonalé a tak i letadlo KLM, které startuje okolo 18:45 není zrovna ideální. Svoji velkou šanci se alespoň trochu prochrupnout, jsem propásl tím, že jsem se poprvé v letadle díval na film. K mému překvapení měl děj, takže jsem to vydržel po celou dobu. Výsledkem bylo, že z kruhů pod očima se staly pneumatiky od Tairy 805 a v Amsterodamu jsem se již potácel jakoby měl těžkou kocovinu. Dopřel jsem se tedy do odbavovací haly E-28 a hle, koho tam nepotkám? Ottawského Miloše Suchmu. Vše jsem tedy náležitě rozebral, takže z odpočinku ani tentokrát nic nezbylo a jelikož první den mne čekal i fotbalový zápas Slavia-Chel, zrezignoval jsem na odpočinek zcela. Stálo to za to. Zápas Slavia-Chel (2:0) vstoupí do Guinnessovy knihy rekordů, protože na rozbařeném terénu se čtyřem ostrostřelcům (třem slávisťským, jednomu chebskému) podařilo neproměnit penaltu, a to se zřejmě ještě nikdy nikomu nepodařilo. Byl to tedy nadějný vstup pro příští pohárové utkání, které se hrálo o tři dny později.

Zajímavostí evropských klání je jakási plíseň, která kazí tuto kratochvilu. Je to zvláštní druh diváka, který hru mnoho nesleduje, za to však hlasitě vydává různé skřeky, výkřiky a pokřiky. Pečlivě při tom dbá na to, aby slova, která jsou ještě srozumitelná, vytvářela pochybnost o tom, zda autorem je homo sapiens. Tento typ opilců sedává v zájezdových autobusech většinou vzadu, občas se vyskytne před fotbalovým zápasem i v městské dopravě. Během voleb se vyznačuje hlavně tím, že má jediného kandidáta, kterým je doktor Sládek.

Nechyběl tedy ani při tomto zájezdu do Itálie. Charakteristickým znakem je, že většinou mnoho nesnese a tak již první problémy nastaly po přejetí hranic, kdy došlo k incidentu v první rakouské restauraci. Rakouská policie pak autobus zastavila a milého pachatele incidentu, který se schoval statečně pod sedadlo vytáhla na noční světlo. Najednou byl střízlivý a na nic se nepamatoval. Statečnost byla ta tam. Při otázce, jestli je Čech nebo Slovák se však vzpamatoval a zdůraznil, že je Čech a hlasitě rakouským policajtům zdůraznil, že je „hrdý Čech“, což jistě rakouské policajty dojalo k slzám.

Nakonec celou věc rakouští policajti sklidili se stolu a autobus po devadesátiminutovém zdržení mohl pokračovat dál. Díky tomu byl v autobusu klid prakticky až do konce. Pouze opilý kolega opilec číslo dvě tento incident prospal a po celou dobu zájezdu tomu nechtěl věřit a myslel si, že ho celý autobus obluje.

K dalšímu zdržení došlo před Římem, kde byla zúžená silnice, takže autobus jel asi dvě hodiny přískokem. Místo v plánovaných deset dopoledne, jsme dorazili v půl třetí dopoledne. Na štěstí olympijský stadion

není daleko od středu města a tak se stačila alespoň rychlá návštěva kostela sv. Petra s vyběhnutím na kopuli, odkud je vidět celý Řím, což stálo za to. Po osmnácti hodinách jízdy to byla i milá rozsvička.

Kapitola 4.

Fotbalové pašije

Vlastně bych lhal, kdybych tvrdil, že to byl můj nápad. Byla to nějaká báseň od nějakého Dána a ta se jmenovala *Zabte rozhodčího*. Ve své podstatě se v ní říkalo, že lidé nenávidí rozhodčího, protože hovoří pravdu, podobně jako nenávidí Boha, který rovněž říká pravdu. Kdysi jsem chtěl na toto téma napsat divadelní pašiju. Nikdy jsem se k tomu nedostal a teď již se k tomu nikdy nedostanu. V bibli se velice často používají podobnosti. Nechtěl tedy následující řádky sloužit také jako ilustrace.

Člověk žijící v severní Americe nechápe evropský nacionalismus. Neschopnost soužiti jedné s druhými. Zde v Kanadě je zcela normální, že na stadionu sedí vedle sebe příznivci Montreal Canadiens a Toronto Maple Leafs. Nedochází k vraždám. Lidé se nenapadají. V Římě asi dvě a půl hodiny před začátkem zápasu kordon policistů převezl jedenáct slávisťských autobusů, pár mikrobuseů a několik automobilů do nitra stadionu, a od toho okamžiku slávisťští příznivci neměli prakticky kontakt s místními fanoušky.

Přes den přišlo, atletická dráha byla mokrá a ačkoliv akreditace byla zařízená z Prahy, nebyla u pokladny, ale mělo ji vedení týmu. Problém byl v tom, že tým byl uvnitř a já jsem byl venku. Pracně jsem tedy

vysvětloval, jestli bych mohl mluvit s vedením týmu. Nakonec jsem se odvedení Slavie dověděl, že akreditaci má Pavel

Smicer proniká italskou obranou.

Procházka ze Sportu a tak jsem musel shánět zmíněného redaktora. Zhruba hodinu před zápasem jsem tedy byl na stadionu i s akreditací. Nejenže italská pořadatelé neměli pro novináře žádné pohostění, ale pochopil jsem, odkud pocházejí dvojí ceny, které jsou tak oblíbené v České republice. Poprvé mne stálo kafe a minerálka v přepočtu tři dolary, podruhé čtyři.

Pokračování na str. 4

Jiří Bělohávek opět v Torontě

Český dirigent Jiří Bělohávek bude dirigovat Torontský symfonický orchestr v Roy Thomson Hall ve dnech 10., 11. a 13. dubna. Na pořadu jsou skladby Bartoka a Dvořáka.

mk

Kanadské Slovenské divadlo "DOLINA"

Vás srdečně pozývá na premiéru komedie v dvou částech

od Štefana Kršňáka
v režii Olgy Turokovej

S BROKOVNICOU NA MANŽELA

Premiéra: Dňa 27. Apríla, 1996 o 5.00 PM a 8.00 PM

Miesto: Joseph Workman Auditorium
1091 Queen Street West

Cena vstupeniek: \$15

Priaznivci vstupeniek:
First Slovak Credit Union Ltd. (416) 620-9383
Canadian Slovak League (416) 531-2055

V ulohách imra, privítame známeho Slovenského herca

Petra Raševa

Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

541 Sussex Dr.
Ottawa, Ont. K1N 6Z6
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, Ont. K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450;
Obch. zast.: (613) 749-3178; Fax: 749-4989

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal

1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, Que. H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117

Český konzulát ve Vancouveru

Czech Consulate in Vancouver

Tel.: (604) 661-7530

Slovenské konzuláty v Kanadě

Consular Representatives

of Slovak Republic in Canada

Vancouver, BC:

905 West 8th Avenue, Vancouver, V5Z 1E4
Tel.: (604) 732-4431. Fax: (604) 732-4439
Hours: Tuesday 14:00-16:00
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lisjak-Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W., Calgary, T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543
Hours: Monday and Thursday 17:30-19:30.
Mr. Ludovít Zanzotto-Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Winnipeg, MB:

99 Grace Street, Winnipeg, R3B 0E4
Tel. and Fax: (204) 947-1728
Hours: Weekdays 9:00 - 12:00
Mr. Jozef Kiska-Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Toronto, ON:

1280 Finch Avenue West, Suite 407,
North York M3J 3K6
Tel.: (416) 665-1499, Fax: (416) 665-7488
Hours: Wednesday 18:00 - 21:00
Saturday 9:00-12:00
Mr. John Stephens-Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Montreal, PQ:

3700 rue de Montagne
Montreal, P.Q., H3G 2A8
Tel.: (514) 843-3700, Fax: (514) 987-5460
Hours: Monday and Thursday 16:00 - 18:00
Mr. Mark Krmec-Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Quebec

Informační a imigrační

středisko ČSK

740 Spadina Ave.,

Toronto, Ont. M5S 2J2

Tel.: (416) 925-2241, Fax 925-1940

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd.,

Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-4646

Masarykova doplňovací škola

Od 16. září sobota: 12:30

Brockton High School

90 Croatia St., Toronto

Informace: L. Čarková: 536-5342

Scarborough: Cornell Jr. Public

School, 61 Holmlich Terrace

Informace: 439-4354.

Knihovna na Masaryktownu

Pondělí a pátek: 16:00-18:00

středa: 16:00-21:00.

Tel.: 431-9477

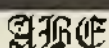
Translations

**Překlady,
tlumočení,
konzultace,
jazyková výuka**

Eva Mesticová
Tel.: (416) 922-8786
Fax: (416) 922-6540

Business

Elektronická komputerová
tiskařská sazba v 11 jazycích
na počkání.
Manuelní sazba
v češtině a slovenštině.
Pouze z perfektních strojopisů!
Tel.: (416) 530-4222
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

Firma ABE

vyvinula
dvanáct nových typů
českého písma pro
mikropočítače Macintosh
(6x postskript) - česká
klávesnice.
Slovenština přes
převádovač (option).

Medical

Petr Munk

**B.Sc.D.C.
Chiropraktik**

1552 Bloor
St. W.
Toronto, Ont.
Ordinační
hodiny:
Pondělí-
pátek
10:00-19:00

Tel.: 533-0005

**DR. ELENA
ŠOMSKÁ**

General Practitioner
s dlouholetou praxí v oboru
gynekologie a porodnictví

**NOVÍ PACIENTI
VÍTANI**

TEL. (416) 588-3182

Moderní ordinace
ve středu Toronta,
rozšířené ordinační hodiny,
parkování v suterénu
(Vjezd z Clinton Str.)
622 College Str., Suite 307
Toronto, M6G 1S4

Pokračování ze str. 3

Jestliže by se měl nějakým způsobem charakterizovat první poločas, pak to byl PŘÍBĚH. Italové se dostávali před pražskou branku. Velice často však prohrávali soubor hlavou a v 35. minutě měl naopak příležitost slávista Poborský, ale ani on neproměnil. Těsně před koncem prvního poločasu di Bagiovu střelu stočil Suchopárek na tyč. Poločas tedy skončil 0:0. Druhý poločas by se mohl nazvat PAŠIJEMI, protože tlak Italů rostl a otázka, kdy bude ortel vykonán byla pouze otázkou času. Novotnému se sice podařilo vyhlavičkovat z prázdné branky, ale v 62. minutě Moreiro z hranice šestnáctky trefil dolní roh Stejskalovy branky. A teď již bylo pouze otázka, jestli se dá tento nápor vydržet. Když šest minut před koncem Giannini vstřelil druhou branku, projevila se malověrnost nejen v hráčích, ale i v slávistických příznivcích, kteří jakoby oněměli, i když Slavia dokázala zvítězit v minulém zápase v prodloužení. V římském kotli však na branku nikdo nepomyslel a po třech neproměněných penaltách proti Chebu ani nikdo nechtěl pomýšlet na penaltu. Pro trenéry Cipra a Pešiceho nebylo řešení a bylo jasné, že mohou volit pouze jedno z menších zel: buď bránit a pokusit se o penaltu nebo otevřít hru. Druhá možnost stejně proti rozjetým Italům nepřicházela v úvahu. První prodloužení bylo tedy POPRAVOU. Přesně podle pravidel o trestu smrti si připravovali domácí hráči svého soupeře k osudnému okamžiku a v desáté minutě prvního prodloužení to byl opět nekrytý Moreiro, který skóroval po třetí. Následoval nezbytný stripy, kdy si hráč sundá své tričko a s výrazem podobným Tardelliho šílenství (název podle výrazu jiného Itala, když vstřelil ve finále MS v zápase Itálie-Německo druhou branku) proběhl za devět vteřin v protisměru na olympijském tartanu stovku. Olympijský druhý prodloužení, přišlo VZKŘÍŠENÍ. Nikoliv však od velkých mooných, ale od těch nejmenších. Od dvou náhradníků, Stejskalem vykopnutý míč se dostal ke Stajnerovi, který byl na hřišti teprve devět minut, ten nahrál Vávrovi a jeho zoufalý pokus skončil v levém dolním rohu Cervoneho branky. Přišlo to přesně v okamžiku, kdy z lidského pohledu již nebyla naděje.

Zcela měl pravdu slávistický asistent trenéra Pešice, když tvrdil, že fotbal nemá logiku. Nejlepší režisér by nedokázal vymyslet větší drama. Častokrát je sportovní střetnutí přirovnáváno k antickému dramatu. Tentokrát bylo více podobné biblickému příběhu, ale přestože málokdy v životě může člověk vidět podobné drama, musí si zároveň uvědomit se vši pokorou, jak velký je biblický příběh a přes všechny emoce, které prožívá nesmí míchat sport s náboženstvím. Karel Poláček v *Mužích v ofsajdu* popisuje Emanu Habásku staršího, jak se modlí za vítězství Viktorie Žižkov.

Pokud se sportovec modlí, pak by to mělo být za to, aby dokázal zůstat v extrémních až nelidských podmínkách profesionálního sportu ČLOVĚKEM, který respektuje fair play. A v tomto ohledu evropská kopaná může být sportu v Americe vzorem, na rozdíl od evropského diváka, který mnohdy ventiluje své nejhorší vlastnosti.

Takže po utkání zůstali slávističtí příznivci ve svém sektoru zhruba do půl jedné v noci a neitalští novináři neměli přístup na tiskovou konferenci. O jejich ochranu se nějak už nikdo nestaral. Později se prý vedení AS Roma za tento postup omluvilo, ale tuto omluvu jsem slyšel pouze od překladatelky, nikoliv od samotného vedení.

Je až charakteristické, že jediný, který v sektoru nezustal, ale pohyboval se volně po stadionu byl právě *homo vulgaris*, kterému by psycholog určil nejspíše diagnózu potenciálního zdroje neklidu. Okolo druhé hodiny v noci policejní doprovod vyprovodil slávistické autobusy za hranice Říma a nastalo putování do Prahy.

Kapitola 5.

Dny všední a nevšední

Otázka, kterou člověk dostává na každém kroku je, zda se do Česka ještě vrátí, nebo jestli zůstane už navždy cizincem. Lidé pochopí, že někdo se může stát Američanem žijícím trvale v Paříži, či Čechem, který žije ve Vídni, ale těžko chápou, že někdo se může stát Čechem žijícím v Kanadě. Zřejmě to má co dělat se vzdáleností. Člověk si sám musí tuto otázku neustále pokládat znovu a znovu. Mohl bych se ještě vrátit a žít v této zemi? Má tato země ještě svou poezii, kterou vítězila nad životem emigranta či exulanta. Divám se na svého přítele, který se stal posledním policejním komisařem a vzpomínám, jak jsme kdysi dávno jeli přes celou Prahu taxikem a vyprávěli si o své zoufalé finanční koupil tři deka polského salámu a on mi odpověděl, jak si před týdnem koupil olejovky a jak je v pondělí z hladu snědl a od té doby, že je oplakává. Taxikář byl tímto příběhem tak dojat, že nám dále cestu levněji než by nás stála noční tramvaj. Vzpomínám si, jak Jan Ruml vzkázal po známém do Jugoslávie v roce 1985, že ať si v rádiu odpustím tu šaškárnu, když vykám Brabencovi, s kterým se znám od patnácti let. Snažil jsem se vysvětlit, že to patří k praxi. Hlasu Ameriky, že se v interview vyká.

Nakonec jsem si vymohl, že při rozhovorech, které jsem později dělal jsem mohl tykat. Nyní stejně nekompromisní Jan Ruml obiluje lidi, že nemá jiný sen než žít v Plzni, když tam zahajuje nějakou výstavu a nevím, jestli si třeba s Václavem Havlem na veřejnosti stále tyká. Ti, kteří po léta bojovali statečně za lidská práva a dase říci úzké menšiny (vždyť těch chartistů bylo mezi jedním a dvěma tisíci) najednou hájí český zákon o občanství. Je to okrajová

záležitost a poškozuje jen malé množství lidí, maximálně tisíc.

Nerozumím tomu, proč naše generace se stala generací expertů, kteří vědí, zatímco ti ostatní nevědí. Jestliže skutečně vědí, co je to za systém, že ostatní nevědí. Jestliže svoboda tisku vede k tomu, že nejsou lidé lépe informováni než když byla totalita, pak k čemu je? Nerozumím tomu, proč noviny piší, že Václav Klaus je tím, kdo tvrdí, že náhradní vojenská služba se musí odsloužit v armádě, zatímco experti tvrdí, že Václav Klaus chce přesný opak? Buď mají pravdu noviny nebo moji přátelé experti nebo se nabízí třetí možnost, že mají pravdu oba a pak předseda vlády je schizofrenik, který tvrdí každému něco jiného. V prvním případě se ptám, jestli chci žít v zemi, kde nelze důvěřovat tisku. V druhém případě v zemi, kde se mýlí moji přátelé. V třetím, kde ministerský předseda je přinejmenším rozpolcený.

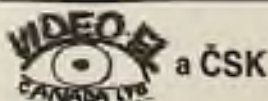
Jdu večer tímto městem a vidím lidi v restauracích, jak jsou spokojeni a jak nemají tyto problémy a tyto otázky. Vypadají svobodně, tak nějak svobodně jsem viděl lidi v Paříži, když jsem tam v roce 1968 přijel a zavidím jim. Určitě bych si na to vše zvykl. Ale problém je v tom, že si nechci zvykat. Nechci cestovat s českým pasem, protože se stalo něco, s čím nesouhlasím. Alespoň ještě ne teď. Na druhou stranu však vidím, že země, kde se člověk narodil a jejímiž problémy žije, se ode mne vzdaluje a já se ji odcizuju.

Kapitola 7.

Bordelýn na Sorboně

Při krátké návštěvě člověk litá neustále od nikud nikam a prakticky nemá čas se zaměřit na věci, které by sledoval v normálním životě. Nesleduje televizi, neposlouchá rádio. Ba ani do divadla se nedostane. Zůstaly tedy dva folkové koncerty. První v Lucerně, kde oslavoval překvapilo, že sál je menší než na jaký si člověk pamatoval ze svého mládí. Ještě více překvapí, že se koncert podobal spíše veletrhu a jedna agentura za druhou se předháněla v reklamě na své zboží. Oslavence tedy podarovaly různé firmy od ponožek až po autorádio.

V dobách zlých se ve Vokovicích nacházelo Vysoké učení marxismu-leninismu, zkráceně VUML a zde se dělaly doktoráty, maturity, kandidatury věd a inženýrské diplomy v rozmezí od tří měsíců do pěti let. Proto byla bývalá československá vláda nejvzdělanější na světě. Dělnická vláda se skládala ze samých doktorů politických věd. Tento institut dostal mezi lidem přezdívku Vokovicová Sorbona. Po letech sice VUML zmizel, ale název Sorbona se stal naopak oficiálním názvem studentského klubu. A v tomto klubu jsem měl možnost po letech spatřit opět hrát Josefa, nebo jak mu říká jeho přítelkyně Naďa, Pepička Karátiata, který založil skupinu Joe Carnation Band a hraje se skupinou Garáž. Tento velikán, hudební emigrace vydal nedávno s dalšími přáteli (včetně postav torontského publiku ne zcela neznámých jako Jan Komárek či Vratislav Brabenc) cédéčko. Texty Vratislava Brabence nejsou příliš lichotivé nakloněny Masaryktownu, ale přiznejme si, že ani Masaryktown nebyl příliš nakloněn Vratislavu Brabencovi, když zde pracoval jako správce. V Kanadě měl Joe Carnation přezdívku nejprve Budulín, z čehož vzniklo později Bardulín a v posledku kdosi změnil „a“ za „o“, z čehož vzniklo jméno Bordelýn, popřípadě Bordelýnek. Každopádně Bordelýnek se choval tentokrát slušně, nenabíhal na mikrotón, ba ani nezpíval falešně. Vlastně nezpíval vůbec. Pouze přirozeně brnkal na kytaru k písniím tolkaře, kterému se říká Baťa, a Baťa měl dobré texty, bylo mu rozumět a navíc atmosféra v klubu byla uvolněná. Kdybych si měl vybrat mezi Žalmanem a Baťou, pak dám přednost Baťovi, ale to je můj osobní názor.

**pořádají koncert
Hany Hegerové**

Doprovází: Petr Malásek (klavír), Robert Balzar (kontrabas)

ZPÍVÁM JEN PRO VÁS

Kostel sv. Pavla, 1424 Davenport Rd., Toronto
Středa 22. května 96 ve 20 hodin
Informace: R. Márová: (519) 434-9939.

Torontská odbočka Československého sdružení v Kanadě

Odbočka pořádá setkání se zajímavými politickými osobnostmi a kulturní akce. Mimo to zasílá členům výběr z článků, které vyšly o ČR a SR v severoamerickém tisku.

ČSK, 1542 Bloor St. W. # 1, Toronto, Ont., M6P 1A4
Tel.: (416) 530-4222; Fax: (416) 488-8248

Kapitola 8.

Hra v prodloužení nebo-li OVERTIME

Jelikož Slavia proti všem předpokladům postoupila, a jelikož se vzhledem k mistrovství Evropy zkrátila doba mezi čtvrtfinálem a semifinálem na pouhých čtrnáct dnů, naskytlo se pokušení odložit cestu zpět o dva až tři dny. Problém se zpáteční cestou nebyl mezi Prahou a Amsterdamem, ale mezi Amsterdamem a Torontem. První volná letenka byla totiž až na úterý po Velikonocích a to i redaktor, který si vyhazuje z kopejtky si nemůže dovolit. Nakonec se našla ještě možnost letět na Velký pátek místo do Toronta do Montrealu. Zde by byla tedy šance dostat se do Toronta a vydat noviny, byť s malým zpožděním. I když nebylo jisté, jak se dostanu z Amsterdamu do Toronta, rozhodl jsem se využít odkladu. A odklad se vyplatil, protože jsem viděl nejen zápas Slavia-Girondins Bordeaux, ale i novou galerii v Praze, která je v rekonstruovaném Veletržním paláci. Vstupné stojí osmdesát korun, což není pro Kanaďana mnoho, ale pro Pražana je to suma poměrně vysoká. Nutno dodat, že jednou za měsíc je možné galerii navštívit zadarmo a galerie moderního umění stojí skutečně za to.

V současné době je zde výstava sochaře Otto Gutfreunda. Je neuvěřitelné, kolik toho tento sochař ze začátku století za svůj

můžeme vidět neuvěřitelnou sbírku francouzského umění, do které dal úvodní kapitál v roce 1923 československý stát. Je zde známý autoportrét Celníka Henri

Celník Rousseau: Autoportrét

Rousseaua, nalezneme zde obraz Vincenta van Gogha *Zelené obilí* z roku 1889, či Gauguinův obraz *Útek* z roku 1902. Neuvěřitelná sbírka Cézanna, Delacroix, Moneta, Pissarra, Sisleyho a van Dongena stojí skutečně za shlédnutí.

Kapitola 9.

Girondisté z Bordeaux

Byl čas odejít. Poslední zastavení v předvečer odjezdu byl pražský Strahov. Kdysi, když jsem dělal již zmíněný film, dostal jsem radu od filosofa Ladislava Hejdánka: „Celý film musíš mít napřed důkladně rozpracovaný, vědět přesně co v něm bude. Scenáře se nemusíš držet v okamžiku, kdy tě napadne něco lepšího, ale nemůžeš improvizovat na místě.“ Při této cestě byl původně scénář zcela jiný než jak to dopadlo. A dopadlo to lépe než jsem čekal. Původně jsem tedy chtěl zahájit shlédnutím utkáním Slavia-AS Roma na Strahově. Místo toho celou cestu končím zápasem Slavia-Girondins Bordeaux rovněž na Strahově. Francouzští Girondisté (z francouzské revoluce, přívrženci republikánské strany, podle departementu Gironde, jehož hlavním městem je Bordeaux) přijeli do Prahy, na rozdíl od sebevědomých Italů, velice skromně. Trenér Francouzů Gernot Rohn označil Slavii za favorita. Na hřišti však to byli Francouzi, kteří udávali v prvním poločase tempo. Obzvláště Zidane a Dugary od počátku zápasu trápili slávistickou obranu a byl to právě Zidane, který v 9. minutě uvolnil Dugaryho a ten bez problémů, ne příliš umístěnou střelou, poslal míč za Stejskalova záda. Dugary měl o deset minut později další příležitost, ale jeho dělovka skončila na tyčce. Teprve v druhém poločase se Slavia vzpamatovávala. Ale jedinou vážnější šanci Poborský zahodil. Utkání se končí 0:1. Obecenstvo není spokojeno tentokrát s výsledkem, ale může být spokojeno s předvedeným fotbal. I natiskové konferenci přiznává trenér Cipro, že čtyři hráči hostů jsou skutečně vynikající fotbalisté, proti kterým lze těžko něco vymyslet. V týmu Slavie skutečně chyběli Suchopárek a Pěnička. Ještě poslední rozhovor s trenérem Ciprem (bude uveřejněn v příštím čísle) a druhý den odjezd.

Kapitola 10.

Kam se vlastně vracíme

Karel Kryl kdysi řekl, že doma jsme tam, kde v hospodě věd, co vám mají přinést. Ještě když jsem byl v Praze v roce 1994 mohl jsem chodit na oběd do jedné restaurace v Malešicích. Chodil jsem do ní kdysi, když jsem hrál za Union Malešice a v roce 1994 jsem tam potkal tehdejšího trenéra, který byl o dvacet let starší. Docela

jsem se do této hospody těšil. Když jsem tam tentokrát vstoupil, nový vrchní na mne u vchodu začal křičet: „Obsazeno, obsazeno!“ Řekl jsem mu, že mám zde s někým schůzku, jestli by mi nali alespoň u výčepu, že si nechci ani sednout. Arogantně to odmítl. Bylo to v sobotu a hospoda byla poloprázdna. Nebylo tedy pro mne místa v hospodě. Počkal jsem na známé před hospodou a šli jsme jinam. Nedokáží si představit, že by se něco podobného stalo v Torontě. Jistě jsou hospody, kde jsou k vám lidé ochotní, ale proč je mám hledat. V Torontě vím, že když přijdu k *Vlastičce* nebo do *Sports Potatoes*, tak vědí, co mají přinést na stůl.

Na Bílou středu rána jsme se vydali na pout' na ruzyňské letiště. Jede se opět spíše přískokem. Letos poprvé toto město zaznamenalo úbytek obyvatel. Nájemné ve středu města se pohybuje kolem 3000 německých marek. Za marku si toho sice mnoho nekoupíte, ale v oficiálním kursu je marka ke kanadskému dolaru jedna ku jedné. Lidé se stěhují z města do Kladna, Berouna, Jilového, Českého Brodu. Tak jako na Západě i zde jezdí do práce autem. Jenže Praha není na tohle stavěná. Město je zasekané, ale konečně zde mají lidé pocit, že patří do Evropy. Cena městské dopravy půjde opět nahoru. Stále se nevyplácí a mnozí mudrci zde chtějí zavést filosofii: když se něco nevyplácí, tak to nemá právo na existenci. Možná, že jednou dospějeme k závěru, že se nevyplácí celé město, které tu stojí již víc než tisíc let. Filosof Ladislav Hejdánek z ETF UK říká: „Mám dobrého asistenta, ale je z Trutnova. Za celý život by zdejší byt nezaplatil, zřejmě odejde na venkov.“ Jaká je naděje pro město, které umožní existenci obchodníkům, ale nikoliv filosofům? Můj přítel zubář k tomu dodává: „Kapitalismus bude v Čechách až zubáři budou ordinovat v pátek odpoledne!“

Na letišti v Praze mi zaručují cestu do Amsterdamu. Procházím pasovou kontrolou. Nemusím vykazovat, jestli jsem se policejně hlásil. Nikdo mě neobtěžuje s vízem. A v Praze sněží. Po hodině cesty přistáváme v Amsterdamu. Amsterdam miluji. Je zde krásně a svítí sluníčko, jenže při pohledu na kufry jsem vyšel pouze před budovu letiště. Vláčet je do města je nad moje síly a při pomýšlení, že pocestuji pozitří do Montrealu se mi udělalo špatně. Ne, tahle cesta skončila. Vracím se do letištní budovy a ptám se, jestli není náhodou volné místo do Toronta. Po chvíli mlčení mne úřednice v KLM oznámí, že bych mohl jít do odbavovacího prostoru a počkat tam, jestli je v letadle volné místo. Najednou slyším z místního rozhlasu mé jméno. Volají mne k přepážce a dávají mi palubní lístek. Znamená to, že večer budu skutečně v Torontě. Byla to tedy moje nejkratší návštěva v Holandsku, která trvala pouhých několik minut. Cestovatel Ulč by si jistě udělal čárku, já jsem místo toho v rychlosti zavolal Marii, aby mě čekala na letišti, asi jsem hovořil velmi zmateně. Vše se seběhlo strašlivě rychle a pak sedím v letadle a vedle mne sedí nějaký Ind z Bramptonu. Proti němu je moje cesta jako výlet do Scarborough. Byl na deset dnů doma. Apri návratu musel jet sedm hodin autem, pak letět další hodinu místním letadlem, následovalo osm hodin do Amsterdamu a nyní sedmihodinová cesta z Amsterdamu do Toronta. Jenom snad do toho Bramptonu to má blíž než já domů.

Za chvíli již běžely na obrazovce zprávy ITN a po nich Sportovní zpravodajství. I divák v letadle na pravidelné lince Amsterdam-Toronto měl možnost vidět zápas AS Roma-Slavia Praha. Viděl jsem tedy kus historie. Nad Quebecem vysvitlo sluníčko. Naskytnul se krásný pohled na řeku sv. Vavřince. O to víc překvapila sněhová bouře v Torontě. Jsou velikonoce a noviny již dávno měly být u čtenářů. Možná, že tentokrát čtenáři prominou. Možná, že Slavia přece jen postoupí, protože fotbal nemá logiku. A možná, že toto číslo bude trochu jiné než ta ostatní.

Aleš Březina-6. 4. 1996
(Dva dny po uzavěrci)

Foto: Poločas (program k utkání Slavia-Bordeaux), Česká moderní umění 1900-1960, a Francouzské umění 19. a 20. století.

Finanční

Kursový lístek

100 Kč	5,12 CDN \$
1 CDN \$	19,53 Kč
100 SK	4,64 CDN \$
1 CDN \$	21,55 SK
Toronto Star: 4.4.96	

1 CDN \$	20,07 Kč
1 US \$	27,33 Kč
100 Kč	3,65 US \$

KURSY SPORITELN

Česká spořitelna

100 Sk nákup	86,87 Kč
100 Sk prodej	92,85 Kč

Slovenská spořitelna:

100 Kč nákup	107,00 Sk
100 Kč prodej	112,00 Sk

Oficiální kurs

100 Sk	90,63 Kč
MF Dnes 28.3.96	

STASTNY & CO.

CHARTERED ACCOUNTANTS

Accounting and Auditing
Personal & Corporate Taxation
Financial & Tax Planning

Michael Štastný C.A.
George Bezrouk

Tel.: (416) 250-6557
Fax: (416) 250-6524

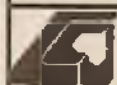
Address:

Madison Centre
4950 Yonge St. Suite 906
North York, Ontario
M2N 6K1

Canada-Czech Republic Chamber of Commerce

Kanadsko-česká obchodní komora

Najdete nás na adrese
Exchange Tower
2 First Canadian Place
14th Floor, (P.O. Box 198)
Toronto, Ont. M5X 1A6
Tel: (416) 367-3432
Fax: (416) 367-3492

CZECHOSLOVAK
(TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Ave. .
Toronto, Ontario. M5S 2J2
Tel.: (416) 925-0557

Úřední hodiny:
Pondělí, čtvrtek a pátek
10:00-19:00

Úterý, středa
10:00-17:00
Sobota: 10:00-14:00

O. Gutfreund: Průmysl 1923

krátký věk vytvořil. Často je vyzvedáno pouze sochařovo kubistické umění, ale na této výstavě vidíme jeho daleko širší záběr.

Veletržní palác má skutečně dostatek prostoru, takže zde vidíme neuvěřitelnou přehlídku českého moderního umění. Mezi

B. Kubišta: Hráči 1909

obrazy jsou obrazy Františka Kupky a jeho vývoj od figurální tvorby až po abstraktní malby, které vytvořil ke konci svého života. Kubistovy kubistické věci i malby nedoceněného malíře z přelomu století Jana Preislera.

Evropskému umění dominuje Oskar Kokoschka a jeho obrazy Prahy. Ze sbírky Vincenta Kramáře jsou zde obrazy Pabla Picassa. V pražském Veletržním paláci

Restaurants-Deli's

PRAŽSKÉ
UZENÁŘSTVÍ

504-5787

638 QUEEN ST. W.
TORONTO, ONT. M6J 1E4

- * Pražská šunka
- * Pražské uzeniny
- * Maso 1a. jakosti
- * Denně čerstvá chutná jídla, cukrářské výrobky a slané rohlíky.

MASO-UZENINY

Fred Klinger DELI

Katka a Vlastík Ertelovi

- * Obložené mísy
- * Chlebičky
- * Strůdly
- * Uherák

Pondělí a sobota 8-17,
úterý a středa 8-18,
čtvrtek a pátek 8-19

1504 Danforth St.

Stanice podzemní dráhy Coxwell

Toronto, Ont., M4J 1N4

(416) 406-5004

hospoda u vlastičky

Heart of Europe PUB

V KUCHYNI A
ZA BAREM MILOŠ
A VLASTIČKA,
KTERÍ VÁS VÝBORNĚ
OBSLOUŽÍ A MAJÍ VŽDY
PRO VÁS ČAS

Beseda s herečkou

Janou

Hlaváčovou
budev pondělí 6. května
ve 20 hodin.632 QUEEN ST. W.,
(West of Bathurst).

Toronto

(416) 504-0870

Dekan fakulty architektury ČVUT v Praze,
prof. Vladimír Šlapeta v Montreale

Vladimír Šlapeta, univerzitní profesor a autor odborných knih a článků, najmě v oblasti architektury 19. a 20. století, navštívil koncem marca Montreal. Bolo to len jedna z mnohých zastávok jeho prednáškového a výskumného turné. V Raleigh, na Státní univerzite v Severnej Karoline, ako i na Katolíckej univerzite vo Washingtonu prednášal o českej medzivojnovnej architektúre. V Montreale požiadala profesora Šlapetu Komenského inštitút, aby verejnosti priblížil modernú architektúru v Čechách. Prednáška s diapoziťami, ktorá sa konala pod záštitou Generálneho konzulátu ČR v Montreale mala značný ohlas. čo potvrdila živá diskusia. Hlavný dôvod jeho prítomnosti v tomto meste bola však medzinárodná konferencia, ktorú poriadalo Kanadské centrum pre architektúru. Pochopiteľne som si nenechala ujsť príležitosť pohovoriť s ním.

VA: Konferencia sa zaoberala priemyselnými mestami. Čo zaujímalo kanadských účastníkov najviac?

VŠ: Kanadské centrum pro architekturu u příležitosti konference připravilo výstavu o průmyslových městech provincie Quebec. Naši hostitelé chtěli vidět paralely, které se odehrály ve světě. Zaujímala je například baťovská architektura, tedy architektura Baťových satelitních měst jako Zlín, Otrokovice nebo obě slovenská průmyslová města postavená Baťou a také chtěli slyšet o tom, jak dale probíhala expanze firmy Baťa po Evropě a do Ameriky a vůbec do celého světa, například v Indii Batangar, Batawa v Kanadě nebo předměstí Basileje, dále ve Francii, Anglii a Nizozemí. Ukazoval jsem jim plány těchto průmyslových měst a seznamoval je s Baťovou strategií v urbanismu. Bylo to pro ně překvapivé, skoro nic o tom nevěděli. Baťova zahradi města, bydlení v zeleni, v dobře řešených bytech, to jim velmi imponovalo a imponoval jim i podnikatelský Baťův duch. Musíme si uvědomit, že když Baťa zakládal svou firmu v 90. letech minulého století, tak zaměstnával snad jen 12 dělníků a Zlín měl kolem 2700 obyvatel. Město do roku 1935 vzrostlo na silné centrum První republiky s více než 40 000 obyvatel a s produkcí 200 000 bot denně. Imponoval vzrůst „od vídeňských papučí“, s kterými Baťa začínal po velovýrobu o čtyřicet let později.

VA: Počas svojich clet ste mali príležitosť zoznámiť sa so severoamerickou architektúrou. Vidíte paralely s architektúrou stredoeurópskeho veľkomesta?

VŠ: No to je úplne niečo iného. Vzpomínám na svoju prvú cestu na tento kontinent. Zaujaly mne tri veci: Amerika má inú mäsťku, inú energiu a inú mentalitu. A to se odráží v její urbanistice. Města jsou založená na blokové, kvadratické soustavě. Nejsou to historická města, na jaká jsme zvyklí v Evropě - Praha, Telč. Je to exploze, města leží na břehu jezer, řek, na křižovatkách železniční dráhy. Souviselo to s rozvojem

železniční dráhy, s obchodem a začalo to divoký vzrůst kapitálu v 19. století. Jsou to nesrovnatelné podmínky. V každém případě jsou to úžasná města a je zážitek je navštívit.

VA: A ako pozeráte na Montreal?

VŠ: Montreal má v kontextu severní Ameriky své vlastní specifické. V staré kamenné architektuře je kus Francie, kus Normandie. Je to město, které vyšlo z francouzského klasicizmu a tím se přece jen Evropě blíží.

VA: Momentálne prednášate na Vysokej škole v Prahe. Premýšľali ste už o možnosti staže v zahraničí?

VŠ: Za svůj život jsem měl dvě větší staže, obě v Německu. A Americe jsem sice byl sedmkrát, ale pouze to byly přednáškové pobyty. Treba se ještě naskytne příležitost. Ještě rok musím být děkanem. Až miskončí druhé volební období, pak budu volný a uvidíme, jak se situace vyvine.

VA: Dakujem za rozhovor a dovidenia. Dúfam, že keď raz získate staž na tomto kontinente, pridáte aj do Montreale, kde by ste mohli využiť svoje značné jazykové schopnosti.

VŠ: No to bych tak nepřeceňoval, ale každopádně bych rád znovu přijel.

Vesna Alinče, Montreal

Úmrtí

V Burlingtonu zemřel ve věku 82 let Jiří Moller, který byl znám veřejnosti jako jeden z ředitelů Hamiltonského symfonického orchestru a jako viceprezident Hamilton Opera Guild.

Beseda s herečkou
Janou Hlaváčovou

Nové divadlo pořádá v sobotu 6. května ve 20 hodin v Hospodě u Vlastičky besedu s herečkou Janou Hlaváčovou. Začátek v 8 hodin večer. Rezervace nutná!

Václav Menšík - 85

Krajanský pracovník Václav Menšík se 21. března dožil 85 let. Narodil se v Praze v r. 1911. Patřil mezi nejmladší emigranty. Když mu bylo sedm měsíců jeho otec byl zatčen a matka s dětmi se vystěhovala do Slovinska. Po obsazení Slovinska Itálií se vrátili do Prahy. Václav se vyučil pekařství, pracoval u různých firem včetně Výrobního družstva pekařů. Také sportoval - hrál kopanou za Dělnické SK Kobylisy. Od r. 1945 do r. 1950 pracoval u Česko-slovenských pošt. Po různých problémech s komunisty odešel v r. 1950 s ženou a dětmi do Německa, dostal se do tábora Valka, kde byl jeden rok předsedou přes zásilky z Ameriky.

Do Kanady odjel napřed sám (jeho paní a děti ho následovaly později), kácel stromy, pekařil v různých pekárnách včetně pekárny u Eatonů. Později byl zaměstnán u Ferguson Tools (český majitel pan Štěpánek), znovu v pekárnách a nakonec v Oshawa Wholesale, kde pracoval 14 roků, až do penze.

V Torontu byl činný v Sokole, v Slovenském luteránském kostele sv. Pavla a v Masarykově ústavu. Mezi účastníky krajanských podniků se zvláště proslavil svými slavnými loupáky. Přejeme mu dlouhá léta ve zdraví (a sobě ještě pěkných pár ošatek loupáků).

Blanka Rohnová

Josef Fousek

(tentokrát se synem Tomášem)
znovu v Torontu

Josef Fousek se v Torontu úspěšně uvedl před dvěma roky. I ctos přijížděl se svým synem Tomášem. Vystoupil spolu na dvou koncertech: v sobotu 4. května a v pondělí 6. května vždy v 8 hodin večer v Apple Griddle Restaurant, 2872 Dundas Street West (tel. 766 - 4421 - Marie). Restaurant je na západ od Keele St. Parkovat možno jeden blok na sever po Keele St. (na západní straně proti Canadian Tire. Cena parkování od 6:00 večer do 6:00 do rána je 1 dollar).

Josef Fousek byl léta členem divadla Jiřího Grossmana, kde spolu s Miloslavem Šimkem a Jiřím Krampolem bavil obecenstvo politickou satirou. Po infarktu v r. 1987 napsal pro svoji ženu básničku, kterou v r. 1987 zhudebnil Petr Spálený. Písníčka získala první cenu posluchačů na stanici Radio Country.

Mezi jeho úspěšné písničky patří „Rozhovor dvou paní v autobuse Kladno Praha“, která začíná: „Nastřádám si, milá paní, a navštívím papeže, aby naši republika přiláh trochu otěže.“ A také písnička popisující výsledky sametové revoluce: „Práce je zase plná rudých banditů - dýmka míru uhasíná, pláče Manitu.“

Měli bychom se dobře bavit.

jc

Comenius Institute

Na valné hromadě byl do čela výkonného výboru postaven prof. Tomáš Pavlášek. Dr. Vrána, který z funkce odstoupil zůstává ve výkonném výboru s titulem „founding president“. Místopředsedy zůstávají Vesna Alinče, dr. V. Nebeský a další místopředsedkyní byla zvolena paní Alice Holmanová.

První akcí v nové sezóně byl 18. 3. koncert Stamicova kvarteta, které ve složení Vítězslav Černoch, Josef Kekula, Jan Pěruša a Vladimír Leixner hrálo Haydna, Smetanu a Dvořáka. Kvarteto prokázalo opět své vynikající kvality, ale největší potlesk sklídilo za svůj výkon ve smyčcovém kvartetu opus 2, které pro svou obtížnost bývá zřídka uváděno.

Soubor pokračoval ve svém turné v Ottawě, kde byl koncert pořádán pod záštitou české ambasády. Tamního koncertu se zúčastnilo též okolo stovky diplomatických zástupců s rodinnými příslušníky.

S Kanadou se soubor rozloučil závěrečným koncertem v Torontu dne 21. března. Bude-li zájem, Comenius Institute se rád ujme pořádání turné kvarteta i do západních provincií Kanady.

vvn

Kalendář

10., 11 a 13. 4. - st. č. a so
J. Bělohlávek řídí
Torontský symfonický orchestr
Roy Thomson Hall

27. 4. - so 17:00 a 20:00

S brokovnicou na manžela
Slovenské divadlo Dolina
J. Workman Auditorium,
1001 Queen St. West

3.-5. 5. pá-ne
Opala je poklad
Nové divadlo s Janou Hlaváčkovou
1001 Queen St. W.

4. 5. a 6. 5. - so a po, 20:00
Vystoupení Josefa Fouska
Apple Griddle Restaurant,
2872 Dundas Street West
(tel. 766 - 4421 - Marie)

6. 5. - po 20:00
Herečka Jana Hlaváčková
v Hospodě u Vlastičky

Denní kronika

15.3.1996

Rusko už není Sovětským svazem, říká Luboš Dobrovský

Praha-měd, dubrava, m.palata - Nový velvyslanec v Moskvě Luboš Dobrovský chce do Ruska odjet v příštím měsíci bez předpokladů a zdůrazňuje, že Rusko není Sovětský svaz.

MFD: Váš předchůdce Rudolf Slánský se během své mise stal z velvyslance v Sovětském svazu velvyslancem v Rusku a dalších státech bývalého SSSR. Nemáte obavu, že by se něco podobného mohlo stát i vám?

LD: Nic tomu z mého pohledu nenásleduje. Čečensko je varovným příkladem a jsem přesvědčen, že ruští politikové a budoucí ruský prezident, ať už jim bude kdokoli, budou hledat jiné nástroje k uchování Ruske federace, a ti, kteří snad možná budou chít z federace vystoupit, budou hledat jiné způsoby, než jaké použil Džochar Dudajev. Je tu však další možnost, a to, že dojde k nějaké formě znovuspojení části republik bývalého Sovětského svazu pod vedením Ruska.

MFD: Je z vašeho pohledu tak těsná spolupráce mezi Ruskem, Běloruskem a zřejmě i Kazachstánem něco, co bychom měli vřít nebo před čím bychom se spíše měli mít na pozoru?

LD: Kladete mi otázku, na kterou já neumím odpovědět ano, nebo ne. Jsou tu značné rozdíly. Vývoj vztahů mezi Ruskem a Běloruskem svědčí o tendenci k nové reintegraci, což někteří mohou chápat jako jisté oslabování suverenity Běloruska. Z tohoto hlediska je nutné, abychom této situaci věnovali pozornost. Dobrým se, že vzhledem k předpokladům ekonomickým i politickým bude téžistě běloruské orientace spíše na východ než na západ. Něco úplně jiného jsou však současně a možné budoucí vztahy mezi Ruskem a Kazachstánem. Je třeba odstraňovat předpoklad, že dnešní Rusko zdědilo všechna negativa bývalého Sovětského svazu.

MFD: V čem je nyní Rusko jiné?

LD: Rusko je země, která rozvázala svéraci kazajku někdejšího SSSR, a mezi Moskvou a suverénními státy vznikly i některých součástí Sovětského svazu existují dnes normální vztahy. V Rusku vznikla i řada demokratických institucí, proběhly tam pod dohledem mezinárodních pozorovatelů demokratické volby, existuje tu normální politický život, mění se legislativa. Rusko v mezinárodních institucích definovalo svůj statut jako jedna z mnoha zemí směřujících po letech komunistické diktatury k obnově demokracie. Moskva se účastní celé řady aktivit, na nichž participují takové demokratické státy jako USA, Kanada a země EU. Rusko se nejnověji stalo členem Rady Evropy, čímž se zavazuje k velmi striktnímu dodržování lidských a občanských práv. Moskva se již nechová, a to je pro nás zásadní, jako centrum velké imperiální říše, ani si okolo sebe nevytváří žádný reálný vnější koloniální okruh, jaký existoval kolem Sovětského svazu. Rusko prostě není Sovětským svazem.

MFD: Některé záporů Sovětského svazu však v Rusku přetrvávají?

LD: Dnešní Rusko, a já to vyslovuji s velkou lítostí, se kvůli výrokům některých svých politiků stává podezřelý z toho, že bráněním vstupu středoevropských zemí do Severoatlantické aliance chce dále omezovat jejich svobodné zahraničněpolitické rozhodování. Někteří politikové v Rusku žijí v předpokladu, že NATO je nepřátelským vojenským seskupením. Je na nás, abychom přesvědčivěji pojmenovávali a delinovali smysl, účel a obsah aliance. Dokonce i my bychom rádi slyšeli o reformě či transformaci

NATO ve smyslu zadání nových úkolů. Bude-li tento proces hledání nových úkolů pro alianci rychle pokračovat, bude odstraněn i ruský předpoklad, že rozšíření NATO by ohrozilo bezpečnost Ruska. Já jsem přesvědčen o pravém opaku. Rozšířením NATO o státy střední Evropy bude bezpečnost Ruska posílena.

MFD: Má v rozšířeném NATO, pokud je budeme brát jako zónu stability a demokracie, Rusko v budoucnosti své místo?

LD: Ne. Rusko jako člen Severoatlantické aliance je prostě cizím myšlením. Rusko jako partner NATO je naopak něco, co bychom si měli přát.

MFD: Několik týdnů po vašem nástupu do funkce budou v Rusku důležité prezidentské volby. Jaký výsledek očekáváte?

LD: Jsem pevně přesvědčen, že osobnosti, které se delinovaly jako pro svět nepřijatelné svou přehnaně nacionalistickou politikou, agresivitou, svými fašizujícími výroky, nemají šanci v prezidentských volbách uspět. Jsou potom některé další osobnosti, které získaly výraznější podporu Západu, jiné ji nezískaly. Domnívám se, že soustředil se pouze na jednoho prezidentského kandidáta jako jedinou šanci ruské budoucnosti může znamenat jisté rozčarování v případě, že tento kandidát nebude zvolen. Ti, kteří výrazně podporovali tohoto jediného kandidáta, budou pak muset prudce změnit svou orientaci na jinou osobnost, a to není v diplomacii nikdy dobře honorováno. Dalším předpokladem tomu, kdyby zahraniční podpora kandidátů na úřad ruského prezidenta byla co nejvíce rozvázná a méně zavazující.

Občanství

Praha-In-Novela zákona o státním občanství, kterou podal Jiří Payne (ODS), doporučila 14.3. Poslanecká sněmovna k projednání ve výborech. Paynov návrh zmírňuje podmínky pětileté beztržnosti pro žadatele se slovenským občanstvím. Z logiky věci vyplývá, řekl Payne LN, že nejjednodušší by bylo odstranit podmínku zcela, protože však vím, že zdaleka ne všichni jsou toho názoru, že zde nabídnuta alternativa pro osoby s méně závažným proviněním.

Spor o Džbán

Praha-In-Dosud není jasné, zda bude moci KSČM slavit letošní 1. máj na svém tradičním místě u pražského koupaliště Džbán. Jednání mezi pražskou organizací KSČM a Stranou československých komunistů, která má o toto místo rovněž zájem, byla zatím neúspěšná. Uvedla to včera mluvčí KSČM Věra Žežulková. Skutečnost, že letos požádali o totéž místo pro své prvomájové oslavy i Štěpánovi komunisté, označila Žežulková za klukovinu.

16.3.1996

Zemřel znalec Čapka František Krčma

Praha-měd/čtk. - Ve věku šestaosmdesáti let zemřel ve čtvrtek v Praze čestný předseda Společnosti bratří Čapků František Krčma, který byl rovněž editorem literárního díla Olgy Scheinpflugové. Odkazu bratří Čapků se domazlický rodák František Krčma věnoval jako předseda Společnosti bratří Čapků v letech 1975-1987. Stál rovněž u zrodu myšlenky na zřízení pomníku bratřím Čapkům, který od loňska stojí na pražském náměstí Míru. Až vystudovaný doktor práv, byl ceněn i jako vynikající historik

Rada nechce privatizaci veřejnoprávní agentury

Kroměříž-ss/s. navrátilová - O privatizaci naší nejstarší tiskové agentury ČTK se hovoří

prakticky od listopadové revoluce. Mezitím vznikla soukromá konkurenční tisková agentura ČTA, ale snahy o privatizaci „četky“ neustávají. Na konferenci klubu UNESCO „Právo na informace“ v Kroměříži jsme proto oslovili publicistu Jiřího Ješe, předsedu Rady ČTK.

SS: Jak se díváte na snahy o privatizaci České tiskové kanceláře?

JJ: Od počátku máme jakožto Rada pevný názor, že veřejnoprávní statut plně dnešním potřebám a požadavkům, kladeným na tuto agenturu vyhovuje. Česká tisková kancelář je něčím jiným než státní agenturou, jak se mnozí lidé mylně domnívají.

SS: Kdo kontroluje práci ČTK?

JJ: Právě Rada ČTK (která byla volena parlamentem a je odpovědná jediné parlamentu, nikoli vládě) je zde dozorčím orgánem nad tím, aby si „čelka“ zachovávala plnou nezávislost a také nezávislost na vládních zásadách, z čehož je největší obava. Rovněž vyřizuje všechny stížnosti proti objektivitě agentury a eventuálně i proti generálnímu řediteli a má možnost jej i odvolávat, případně volit nového ředitele.

SS: Odmítáte privatizaci zásadně nebo jen její určitou podobu?

JJ: O privatizaci je možné samozřejmě na teoretické úrovni uvažovat. Mluví se o ní již za generálního ředitele Tomáše Kopřivy, ale protože se tehdy jednalo o privatizaci se zahraničním subjektem, vedení a zaměstnanci s tím nesouhlasili. Nynější vedení usiluje zdánlivě o tutéž privatizaci, ale Rada ČTK nechce dopustit, aby došlo k takové formě privatizace, kdy by samo vedení zprivatizovalo veřejnoprávní agenturu.

SS: Pokud by přece jen k privatizaci došlo, myslíte, že by měl být svým způsobem jedinečný archiv ČTK také zprivatizován?

JJ: Archiv je podobným majetkem jako Národní galerie nebo Národní muzeum a takové věci se samozřejmě do privátních rukou nedávají.

18.3.1996

Co je zadarmo, přijde drah

Praha-In/radka kvačková - Český lékař v Americe se jmenuje beznaděně vyprodaná kniha, kterou napsala MUDr. Nonna Auská poté, co strávila dvě desítky let jako emigrantka. Pracovala v několika nemocnicích, měla vlastní praxi. K americkému systému zdravotnictví má MUDr. Nonna Auská nemalé výhrady. „Mají vynikající vybavení a vynikající odborníky,“ říká, „dobrý odborník ovšem ještě není totéž co dobrý lékař.“ Podle doktorky Auské je americký doktor nucen chápat svoje poslání také jako byznys. Například za ambulanci se platí zásadně hotově, pojištění, pokud je, se vztahuje jen na pobyt v nemocnicích. „Přitom jsem se ale za celou dobu nesetkala s tím, že by se někomu nedostalo lékařské péče, když nemá peníze,“ tvrdí. „Za nemajetné prostě platí stát, za staré alespoň částečně.“

Na současné problémy našeho zdravotnictví má dr. Auská jednoznačný názor: „Pořád se moc plyná. S penězi i s časem lékaři. Lidé jsou jedním problémem třeba ke třem doktorům, protože je to zadarmo. A všechno, co je takzvané zadarmo, stojí ve skutečnosti spousty peněz. Tak se zbytečně hospitalizuje i to, co by se klidně mohlo léčit doma.“

Povinné nemocenské pojištění považuje dr. Auská za další daň, kterou si nota bene nedávno rozebraly pojišťovny, z nichž mnohé peníze prohošpodařily. „V Americe je pojištění věc svobodného rozhodnutí. Člověk sepiše smlouvu, že mu pojišťovna za takovou a takovou částku poskytne to a to. Když dohodu nesplní, je trestně stíhaná. Nepamatujutaky, že by se některá položila.“

Dnes je lékařka, která absolvovala pražskou Karlovu univerzitu, sama

pacientkou. „Léčím se s vážným očním onemocněním a musím říci, že dobrý český lékař ještě nevymřel. Mzda, za kterou pracuje, je ovšem skutečně ponižující.“

Podle jejího názoru se musí vytvořit takový systém, aby byl občan ochoten vlastním rozhodnutím zaplatit dobrému doktorovi tolik, na kolik si ho cení. „U instalatérů to kupodivu funguje. Možná je to tím, že na instalatérské služby nikdo žádné povinné pojistné nestrhává.“

Jednu z prostitutek předvedli v loňském roce více než stokrát

Karlovy Vary-měd/tom-Takřka - policejním inventářem se loni stala prostitutka z Karlovarska, kterou policisté předvedli na své oddělení celkem sto dvacetkrát, tedy téměř každý druhý pracovní den. Žena své služby nabízel v okolí Žďáru u Ostrova nad Ohří zejména německým řidičům jedoucím z hraničního přechodu na Božím Daru nebo zpět. Ve všech případech byla prostitutka předvedena za přestupek, neboť nabízení sexuálních služeb je na některých veřejně přístupných místech zakázáno.

Prostitutka, která zřejmě drží rekord v počtu případů, kdy byla předvedena, zadržovali policisté zejména při akci zvané Úklid, která měla pouliční prostituci vymýtit. Kromě rekordmanky pobývaly na služebně výjimečně často další dvě ženy - jednu předvedla policie 91x, druhou 69x.

19.3.1996

KDS požádá, aby byla vymazána ze seznamu politických stran

Praha-měd/jik - Křesťanskodemokratická strana, která se poslední březnový den sloučís Občanskou demokratickou stranou, dnes podá ministerstvu vnitřní žádost, aby byla vyškrtuta ze seznamu politických stran. „Žádný termín, dokdy má být strana vyškrtuta, v návrhu neuvádíme. My to pouze podáme a ministerstvo pak KDS zruší,“ uvedl včera tiskový mluvčí křesťanských demokratů Ondřej Turek, který už nyní působí jako člen volebního štábu ODS. Smlouva o sloučení KDS a ODS schválená kongresy obou stran loni v listopadu navíc předpokládá, že značku KDS nebude moci v budoucnu už nikdo zaregistrovat. „Pracujeme na tom, přemýšlíme, jak to udělat. Nerad bych k tomu ale zatím říkal cokoliv bližšího,“ řekl Turek.

Předseda poslaneckého klubu KDS Marek Benda však již v pátek uvedl, že absolutní zablokování názvu strany není možné. Integrovaná smlouva zajistila křesťanským demokratům to, že se jejich předseda Ivan Pilip stal místopředsedou ODS a že na přední místa kandidátek ODS pro volby do Poslanecké sněmovny se dostanou nejméně čtyři členové KDS. Těch se tam nakonec dostalo sedm.

Masarykova vnučka Anna po delší nemoci zemřela

Praha-měd/čtk - V nedožitých pětáosmdesáti letech zemřela 18. března ráno po delší nemoci Anna Masaryková, vnučka Tomáše Garrigua Masaryka. Byla historičkou umění a dlouholetou pracovnící Národní galerie. Hlavní pozornost věnovala českému malřství 19. a 20. století a architekturo-nickému vývoji Prahy na přelomu 19. a 20. století. Od roku 1945 do roku 1970 pracovala v Národní galerii, kde připravila několik výstav. Je například autorkou monografií o Janu Stavičkově.

Anna Masaryková, dcera malíře Herberta Masaryka, se do povědomí dostala teprve po listopadu 1989. Do té doby byla jako historička umění známá jen v uměleckých

Pokračování na str. 8

Pokračování ze str. 7

kruzích a mezi disidenty. Zastupitelstvo hlavního města Prahy jí loni v prosinci udělilo čestné občanství Prahy.

Pražský komorní orchestr do USA

Praha-In-Pražský komorní orchestr bez dirigenta se vrátil v neděli ze třináctého turné po USA, kde měl od 9. února celkem devětadvacet koncertů s vrcholy při vystoupeních v Chicagu, Indianapolis a v newyorské Avery Fisher Hall. Na základě dosaženého úspěchu připravuje tělesu partnerská agentura do konce století další dvě turné - po západním pobřeží Ameriky na sezónu 1997-1998 a do New Yorku cyklus mozartovských koncertů se světoznámou houslistkou Anne-Sophie Mutterovou v roce 1999. Podle vedení orchestru uvažuje americká společnost Telarc, která natočila a na jedenácti CD vydala kompletní cyklus Mozartových symfonií s Pražským komorním orchestrem a dirigentem Charlesem Mackerrasem, o dalším nahrávání. Solistou letošního zájezdu tělesa byl italský pianista Simone Pedroni. Na programu koncertů byly vedle Mozartových koncertantních děl i jeho symfonie, Rossiniho operní předehry, Prokofjevova Klasická symfonie a Brittenova Simple Symphony.

Další chystané turné má obsáhnout Kalifornii, Mexiko a kanadské Toronto. Na projektu uvedení všech Mozartových houslových koncertů a dalších sólových děl s Anne-Sophie Mutterovou má spolupracovat neméně známý violista Junji Bašmet a houslista Vladimír Spivakov.

Nový šéfredaktor Lidových novin

Praha-In-Hlasováním vedení redakce LN byl 18. března potvrzen do funkce šéfredaktora listu známý komentátor a publicista rozhlasové stanice Svobodná Evropa Jelím Fištein. Vedení novin se ujal 1. dubna.

Obchodu s Kanadou už nic nebrání

právo/petr korběl-Ministr obchodu a průmyslu Vladimír Dlouhý na diskusním fóru nadace Bohemiae konstatoval, že po uzavření smlouvy o bezvízovém styku jsou nyní vytvořeny veškeré podmínky pro rozvoj obchodu s Kanadou. Řekl to v přítomnosti generálního guvernéra Kanady Roméa LeBlance, ministra zahraničního obchodu Arthura Eggletona a podnikatele Tomáše Bati.

Obchodní obrát s touto zemí vzrostl v roce 1995 o téměř 18%. Český vývoz do Kanady činil 52,2 milionu dolarů, dovoz 70,5 milionu USD. Obchodní bilance sice byla mnoho let aktivní na české, resp. československé straně, to se však změnilo v roce 1993. Tehdy se projevil výrazný růst dovozu. V Kanadě se například razily české mince, což bilanci zatížilo částkou 29,1 milionu dolarů. V následujících letech a na počátku tohoto roku dovoz převyšoval vývoz.

Kromě antidumpingových řízení, jež postihly český vývoz gumové obuvi, je podle Ministerstva průmyslu a obchodu kanadský režim liberální. Specifickým případem je monopol provincii na prodeji alkoholu. Kromě toho je na základě smlouvy s někdejší Československem omezen dovoz textilu. Čeští výrobci ale kvóty s jedinou výjimkou, již jsou vlněné tkaniny, plně nečerpají.

V českém vývozu do Kanady mají největší podíl tržní výrobky tříděné podle materiálu. Hlavními vývozci jsou Skloexport, Centrotex, Moravan Otrokovice, Merkuria, Pragoexport, Transakta a Jablonex (převážně tedy bývalé organizace zahraničního obchodu). V dovozu převládají stroje a dopravní prostředky, zejména letadla. V ČR působí asi sto firem s

kanadskou účastí. V současné době je Českou národní bankou odhadována výše kanadských investic v ČR na 21,5 milionu USD. Kanadský odhad je však podstatně vyšší.

20.3.1996

Celníci objevili šest tun marihuany

Praha-mí/ina-Rekordních šest tun marihuany objevili 1. 3. dopoledne pražští celníci při odbavování dvou kontejnerů z bulharské Varny. Jde dosud o největší množství takzvaných měkkých drog, které se úřadům podařilo zabavit. Cena šesti tun marihuany by podle odborníků mohla na černém trhu dosáhnout zhruba dvou miliard korun.

"Podle dokladů byl v kontejnerech bavlna. Když jsme kontejnery otevřeli, našli jsme v nich sudy se slisovanými balíčky marihuany," řekl šéf celního odboru boje proti podlouhnutí Jiří Trousil. Kvůli zabaveným drogám však zatím nebyl nikdo obviněn ani zatčen. Ke kontejnerům se totiž nikdo nehlásí a po jejich skutečných majitelích nyní začala intenzivně pátrat policie. Kontejnery s drogou měly původně zůstat v republice

Václav Havel: Hodlám prodat Lucernu i barrandovské terasy

Praha-In-Jan Jácina-Václav Havel se po smrti své ženy rozhodl uspořádat své majetkové poměry a založit novou nadaci - Nadaci Olgy a Václava Havlových.

LN: Před více než dvěma lety jste sám od sebe, aniž jste byl kýmoli donucen či ze zákona povinen, dal nahlédnout veřejnosti do svých majetkových poměrů. Co se od té doby změnilo?

VH: Tehdy jsem mluvil hlavně o majetku, který jsem získal restituční, což byla především polovina paláce Lucerna a barrandovských teras, domu na nábreží, v němž jsem téměř celý život žil, a vily po mém strýci na Barrandově. Jistý pokrok v mém úsilí zbavit se vlastnictví tohoto majetku, i když nikoli za cenu ztráty jakékoli odpovědnosti za jeho další osud, nastal: náš dům na nábreží se stal majetkem mého bratra, zatímco vily na Barrandově jsme společně prodali. Větší část peněz, které jsem takto získal, jsem investoval do naší vily ve Střešovicích, její rekonstrukce a jejího zařízení. Diktom jsem s mou ženou získali v Praze skutečně hezký a zároveň reprezentativní domov. Pokud jde o Lucernu a Barrandov, situace bohužel stále vyřešena není, ale neztřácím naději, že se v dohledné době také vyřeší, a to tak, že svou polovinu prostě prodám někomu, kdo se bude schopen postarat o rekonstrukci těchto objektů a jejich provoz v duchu jejich dobré tradice.

LN: Podaří-li se vám to, přijdete ovšem k velkým penězům. Jak s nimi hodláte naložit?

VH: Jak jsem už mnohokrát řekl, podnikatelské ambice nemám a potřebu utrácet peníze nějakým milionářským rozměrům životem tím méně. Proto jsem se rozhodl ustavit vlastní novou nadaci nesoucí jméno mé ženy a mě, do níž budu vkládat nejen různé ceny, které získávám, ale do níž bych vložil i podstatnou část peněz získaných prodejem poloviny Lucerny a Barrandova. Představuji si, že z pouhých úroků by tato nadace mohla každoročně sponzorovat mnoho dobrých věcí a že by nás tento projekt mohlo mnoho let přežít. Bez tak, jak víte, rozdělují každý rok značné částky na různé účely, loni to bylo více než čtyři miliony. Zatím jsem rozdělával hlavně peníze pocházející z mých cen či honorářů. Při aranžmá, které plánuji, by bylo na sponzorování podstatně víc peněz. Pro toto řešení jsem se rozhodl po smrti své ženy, kdy jsem se zabýval její

pozůstalostí a pocítil zesílenou potřebu své majetkové věci nějak jednoduše a přehledně uspořádat, i s ohledem na to, že sám nemám potomky, a také na to, že ani já, jak předpokládám, tu nebudu věčně.

LN: Rozumím-li tomu dobře, chystáte také nějaké poslední pořízení. Není to trochu předčasné?

VH: Vůbec ne, na Západě, zvláště v Americe, má skoro každý občan, byť i podstatně mladší než já, hotovou závěť. To jen u nás má tato věc podivný příděch jakési přípravy na hrob. Svůj ostatní majetek, tedy vily ve Střešovicích a chalupu na Hrádečku, bych rovněž odkázal této nadaci, jež by je pak půjčovala různým institucím k různým veřejně prospěšným účelům.

LN: Vy jste ovšem už založil několik nadací. Jaký bude jejich další osud?

VH: V uplynulých letech jsem se z různých důvodů a za různých okolností stal zakladatelem, patronem či čestným členem několika nadací. Mnou plánované nové aranžmá učiní některé z těchto nadací nadbytečnými, což platí především o Fondu pro obnovu vysokých škol a o Nadaci Václava Havla pro rozvoj Pražského hradu. Samozřejmě nová, tak říkajíc rodinná nadace bude při shromažďování a rozdělování prostředků vždy pamatovat jak na vysoké školy, tak i na Pražský hrad, ale existence dvou či více nadací vedle sebe mi připadá zbytečná.

LN: Ale zejména vaše Nadace pro rozvoj Pražského hradu přece vykonala už dost dobrých věcí...

VH: Ano, nadace se orientovala na několik programů, z nichž nejviditelnější byla instalace nového osvětlení katedrály sv. Víta. V rámci rekonstrukce hradního areálu nadace výrazně přispěla na obnovu Obrazárny Pražského hradu a na stavební úpravy v Královské zahradě. Důležitý byl také projekt zpřístupnění areálu Hradu handicapovaným včetně vydání průvodce Hradem pro nevidomé. Naše nadace má ovšem bohužel také svůj problém, o kterém jsem se dozvěděl před několika dny. Jak víte, tato nadace sponzorovala nové osvětlení Svatovítské katedrály. Aby na tento významný projekt byla veřejnost upozorněna, pořádala se jakási inaugurace tohoto osvětlení, prostě taková světelná show. Rada naší nadace s touto akcí souhlasila za podmínky, že nadaci nikterak finančně nezatiží, protože podle svého statutu není určena k pořádání show, ale k trvalému zvelebování Hradu. Jistá firma se nabídla, že inauguraci uspořádá a že jí zaplatí z prostředků, které sama získá od sponzorů. Pak se ale ukázalo, že tato firma nehodlá svými slibům dostát a že její majitel, který byl nedávno vzat do vazby, údajně pro majetkovou trestnou činnost v SRN, jakož i další firmy, které jím byly angažovány, na naší nadaci požadují nesmírně vysokou částku téměř sedmi milionů, tedy víc, než kolik nás stálo osvětlení samo. Jelikož rada nadace nikdy nedala souhlas s jakýmikoliv výdaji na takto drahou show - něco takového by se mohlo stát jen přes mou mrtvolu - stěží lze očekávat, že tyto firmy se svými požadavky uspějí. Přesto se jedná o krajně nepřijemnou záležitost, kterou jsme rozhodnutí zodpovědně prošetřit a vyvodit z našich šetření patřičné důsledky.

LN: Myslíte, že nebudete-li prezidentem, budete bohatší, než když jím jste?

VH: Svůj prezidentský plat, který je určen zákonem a který je vysoký, nepocítuji jako peníze úplně a jenom své, ale spíš jako peníze daňových poplatníků. Proto z něj utrácím jen to, co tak či onak souvisí s výkonem mé funkce, a eventuální přebytek dávám rovněž na různé bohubilé věci. Kdybych nebyl prezidentem, neměl bych sice prezidentský plat, ale mám dojem, že mé původní povolání by mne velmi slušně uživilo. Zvláště kdybych napsal své neautocenzurované paměti.

21.3.1996

Pražské pivovary chce britský Bass

Praha-In/čtík-Pražské pivovary loni zvýšily export o 68 procent, když vyvezly 181 tisíc hektolitrů piva. Vzhledem k dobrému hospodaření pivovarů projevili o majoritní podíl v podniku zájem britský Bass. Na zvýšení exportu má zásluhu šestačtyřicetiprocentní vlastník Pražských pivovarů, britská společnost Bass PLC, která poskytl investice a svoji distribuční síť. Umožnila tím loni mimo jiné razantní vstup na britský trh. Bass PLC má též podíl na vývozu do nových teritorií včetně Spojených států, Itálie a Španělska. Britská společnost usiluje o majoritní balík akcií v pražských pivovarech. V nejbližší době dokonce uvažuje o koupi pěti procent akcií české společnosti. Největší díl exportu připadá na Německo, kam Pražské pivovary vyvezly z celkové výroby 1,75 milionu hektolitrů piva celkem 62 tisíc hektolitrů, především smíchovského piva. Ceny smíchovského piva se na německém trhu pohybují v nejnižších relacích. Také proto se tam proli roku 1994 vyvezlo o 19 procent více. Mezi další významné odběratele patří například Rusko a Velká Británie. Zprvní dva měsíce letošního roku vyvezla společnost 16 tisíc hektolitrů piva do Ruska, kde za celý loňský rok prodala 28 tisíc hektolitrů.

Zemřel František Přeučil

Praha-In-Ve věku nedožitých 89 let zemřel v noci na 20. března František Přeučil, novinář, nakladatel a politický činitel. V letech 1945-1948 byl funkcionářem Čs. strany národně socialistické a poslancem Národního shromáždění, v roce 1949 byl zatčen a o rok později v procesu s Miladou Horákovou odsouzen na doživotí. V roce 1963 byl podmíněně propuštěn; rozsudek byl zrušen v roce 1968 a v roce 1990 byl Přeučil zcela rehabilitován. V roce 1968 byl spoluzakladatelem Klubu angažovaných nestraníků a klubu politických vězňů K-231. Po listopadu 1989 stál u vzniku Klubu Milady Horákové.

Prezident ostře odsoudil Baránka

Praha-zn/kvaj-Zatímco předsednictvo SD-LSNS předsedovi Sdružení podnikatelů a volebnímu lídrovi na jižní Moravě Rudolfu Baránkovi, který svůj hotel Terežka v Břeclavi v minulých dnech opatřil nápisem „Pro opakované krádeže romských občanům vstup zakázán“, jen doporučilo nápis odstranit, vyjádřil prezident Václav Havel v této cause nekompromisní názor. Konstatoval: „Ten nápis, co má na svém hotelu pan Baránek, považuji za skandální. Velice to odsuzuji.“

22.3.1996

Stále více lidí si kupuje nová auta

Praha-mí/dšim-Domácí automobilový trh zažil během prvních dvou měsíců letošního roku zatím největší růst za poslední tři roky. Prodejci osobních vozů zahraničních značek zaznamenali skok o celých čtyřicet procent, domácí automobilka si připsala plus sedmadvacet procent. Na vyšší poptávce po vozech se přitom více než kdy jindy podílejí i soukromé osoby. Podle údajů Svazu dovozců automobilů se od ledna do konce února prodalo 19 496 aut, což je o dvě pětiny více než vloni. „Jsme velmi příjemně překvapeni, takový nárůst jsme nečekali,“ komentoval vývoj trhu tajemník Svazu dovozců automobilů Zdeněk Lněnička. Podle něho se na přírůstek podepsal obecný růst životní úrovně, lepší služby leasingových společností a také snížení cen u mnoha modelů zahraničních značek.

Osobní vozy jdou jako jedno z mála zboží proti proudu inflace a jejich ceny dlouhodobě

klesajú. Na automobilovom trhu sice ako klienti stále dominujú predovšetkým podnikatelia nakupujúci vozy pro své firmy, síl ovšem i poplávka soukromých osob. Například u automobilky Opel, která díky nabídce levnějších vozů Corsa zvýšila oproti loňsku prodej v lednu a únoru o 113 procent, tvoří občané zhruba třetinu klientely. "Zapоследní půlrok zájem ze strany soukromých osob prudce stoupá," uvedl David Stegbauer z firmy Opel. Větší zájem běžných občanů o své vozy potvrdili i zástupci koncernu Volkswagen.

Český automobilový trh je jedním z nejrychlejších se rozvíjejících v celé střední a východní Evropě. Prognózy odborníků předpovídají v tužemsku letos prodej minimálně 120 tisíc nových vozů a roční nárůst o deset až dvacet procent až do konce tisíciletí. Tužemský automobilový trh roste rychleji, než se čekalo.

Uřízil cop i prst

Praha/In-Krásný dlouhý cop sedmadvacetileté Markéty M., která ve středu se svou matkou procházela Břehovou ulicí v Praze 1, zřejmě zhyponizoval třicetiletého Jana H. Ten vzal až cop, delší než jeden metr, mladé ženě uřízil. Když se napadená bránila, přišla navíc ještě o jeden prst. Nyní leží po operaci v nemocnici. Pachatel, kterého zadržela policejní hlídka přivolaná prostřednictvím linky 158, byl odvezen na policejní službu v Konviktské ulici, kde se případ vyšetřuje.

23.3.1996

Podnikatel Baránek ztratil šance uspět ve volbách

Praha-mfd/kác, jik - Známy podnikatel Rudolf Baránek, který před týdnem zakázal Romům vstup do svého hotelu Tereška, ztratil šance uspět ve volbách. Ústřední rada SD-LSNS, na jejíž kandidátce se brnělavský podnikatel a politik chtěl dostat do parlamentu, jej totiž včera přesunula z druhého na prakticky nevolitelné páté místo. Před ním naopak zařadila Roma Karla Holomeka, jenž byl původně až na 32. místě. "Je to pro nás gesto vůči veřejnosti, že se na místo před něj dostává představitel Romů," řekl místopředseda ústřední rady Tomáš Sokol. Ředitel agentury Factum Jan Herzmann nevyloučil, že celá záležitost bude mít vliv i na volební preference SD-LSNS. "Je těžké to přesně říci, jediné, co víme, že náklady veřejnosti vůči romské menšině jsou poměrně málo přátelské. A já tuším, že velká část populace skutečnost, že pan Baránek zakázal vstup Romům do svého hotelu, nevdala," uvedl Herzmann. Nevl však, zda je možné něco podobného říci i o lidech, kteří jsou potenciálními voliči strany. "To je spíš inteligentnější část populace, s liberálnějšími názory," dodal. Podle březnového průzkumu se preference SD-LSNS pohybují těsně nad dvěma procenty, tedy téměř tři procenta pod hranici volitelnosti. Diskusi o sesazení podnikatele Baránka na kandidátce označil Tomáš Sokol za dramatickou. Podle některých účastníků v ní zazněl i návrh, aby si Holomek s Baránkem na kandidátkách pouze vyměnili místa. Tuto informaci však Sokol popřel.

Další místopředseda SD-LSNS Vladimír Mikyska zdůraznil, že páté místo na kandidátce strana považuje v podstatě za nevolitelné. Nepředpokládá ani, že by se Baránek do parlamentu dostal kvůli preferenčním hlasům. "Tolik skalních rasistů zcela určitě není," prohlásil Mikyska. "Pan Baránek si bude muset svoji chybu, která není chybou vyplývající z rasismu, ale je nepochybně chybou politickou, tvrdě odpracovat," dodal. Rudolf Baránek odcestoval ihned po hlasování na jižní Moravu a s novináři se nasetkal. Tomáš Sokol na dotaz, jak rozhodnutí přijal, řekl, že s pochopením.

25.3.1996

Obyvatelé osady U Sabotů trvají na tom, že na Slovensko nechtějí

Javorník-mfd/čik - Čeští obyvatelé osady U Sabotů, která má podle dohody o rozdělení federace připadnout Slovensku, se stále nevzdávají naděje, že území, na němž mají své domy, zůstane i nadále součástí republiky. Poté co Ústavní soud nepřijal kvůli formálním nedostatkům jejich petici, obrátili se nyní s žádostí o podporu na všechny poslance sněmovny, politické strany a hnutí. V dopise zaslaném zákonodárcům a stranám žádá petiční výbor a zastupitelstvo Javorníku, jehož je osada U Sabotů součástí, o pomoc také občany z jiných míst státu. "Zejména ty, jimž není lhostejný osud několika desítek spoluobčanů nucených buď opustit své domovy, anebo se stát součástí sousedního Slovenska. Osada U Sabotů byla od nepaměti územím České republiky zrovna tak jako Praha, Brno, Cheb či Opava," stojí v dopise. Jeho autoři zároveň tvrdí, že jejich domovy nemohou nahradit žádné finanční kompenzace navrhované vládou. O tom, zda osada bude přičleněna ke Slovensku, by měla na svém dubnovém zasedání rozhodnout sněmovna.

27.3.1996

Zemřel u krematoria

Praha/In-Mrtvý muž byl nalezen v pondělí 25. března v Praze 6 na tramvajové zastávce Krematorium. Lékař po prohlídce sedmačtyřicetiletého Ukrajince nezjistil známky cizího zavinění a konstatoval náhlé selhání srdce.

28.3.1996

Prezident obdržel řád, jehož heslo měl i Jan Lucemburský

Praha-mfd/mcm - Řád Lázně, který prezident Václav Havel obdržel z rukou britské královny Alžběty II., je symbolickou připomínkou vztahů mezi Českou republikou a Velkou Británií. Heslem řádu je slovo "Sloužím", jež bylo původně heslem českého krále Jana Lucemburského, který v roce 1346 padl v bitvě u Kresčaku. Na bojišti tehdy převzali toto heslo spolu s klenotem přímo z přílby mrtvého Lucemburka princ z Walesu a následník anglického trůnu Eduard, zvaný podle barvy svého brnění Černý princ. Po něm používají toto heslo všichni korunní princové - vévodové z Walesu, tedy i princ Charles. V plejádě britských významných je Řád Lázně třetím nejstarším. Byl založen v roce 1399 králem Jindřichem IV. Starší než Řád Lázně je už jen Podvazkový řád z roku 1348 a Řád Bodláku, který byl založen roku 782. Civilní podoba Řádu Lázně byla zřízena až roku 1847. Právě nejvyšší stupeň této civilní větve velkokříž - obdržel Václav Havel. Stal se tak nedědičným rytířem s nárokem na titul sir. Předseda legationářské obce v Británii generál Miroslav Kašpar uvedl, že českými nositeli tohoto řádu jsou zatím jen vojáci - Rudolf Gajda, jeden z velitelů československých legií v Rusku (1918-1920); Karel Janoušek, velitel československého letectva v Británii za 2. světové války, a velitel československých brigád v Anglii generál Bedřich Neumann, známý spíše pod pseudonymem Miroslav, a generál Alois Liška.

2.4.1996

Předvolebním slibům většina nevěří

Praha-mfd/rg, jik - Pouhá pětina lidí věří, že politické strany v případě svého úspěchu splní předvolební sliby. Tři čtvrtiny jsou podle agentury Factum naopak přesvědčeny, že většina stran ve volební

kampani slíbí cokoli, jen aby jim to přineslo hlasy. Ve srovnání se situací před volbami v roce 1992, kdy respondenti odpovídali na stejný dotaz, skeptických voličů mírně přibýlo. "Nedůvěra ve sliby politických stran odpovídá našim dřívějším průzkumům, z nichž vyplynulo, že lidé v této zemi příliš institucím nevěří," řekl volební expert a šéf agentury Factum Jan Herzmann. Představitelé dvou největších stran - ODS a sociální demokracie - však odmítají, že by slibovali něco, co nebudou schopni nebo ochotni plnit.

"My lidem neslibujeme ani obnovení trestu smrti, i když by nám to nepochybně přineslo hlasy. Tímto příkladem mohu vyvrátit argumentaci, že budeme všechno slibovat, ale ne už plnit. Každý z našich slibů je podložen propočty. Vždy říkáme, kde na to vezmeme," uvedl předseda sociálních demokratů Miloš Zeman. Tisková mluvčí ODS Jana Petrová prohlásila, že ji čísla z výzkumu do jisté míry nepřekvapují. "Některé politické strany si za to mohou svými neuváženými populistickými sliby. Je fakt, že politické strany - s výjimkou ODS - často nesplnitelné sliby dávají. Nás se to netýká, my to neděláme."

Právny zástupca J. Hrtúsa nesúhlasí s rozhodnutím vyšetrovateľky, že 200 tisíc dolárov má dostať štát

BRATISLAVA (SME - bog, jo) - Právny zástupca riaditeľa banskobystrického biskupského úradu (BU) J. Hrtúsa JUDr. Stanislav Sobotovič v rozhovore pre SME potvrdil, že vyšetrovateľka Okresného úradu vyšetrovania v Zari nad Hronom npor. D. Gočniková navrhuje zastaviť trestné stíhanie voči jeho klientovi. Riaditeľ BU J. Hrtús bol v súvislosti s predajom triptychu Kľaňanie troch kráľov 29. 11. 1995 obvinený z trestného činu zneužívania vlastníctva. Zvrát vo vyšetrovaní nastal po tom, čo denník SME publikoval výpoveď sudcu z B. Bystrice o zainteresovanosti SIS v tejto kauze. Pracovníci tajnej služby dňa 12. 7. 1995 požiadali sudcu o vydanie súhlasu na použitie informačnotechnických prostriedkov (odpočúvanie, nahrávanie videokamerou) v súvislosti s predajom triptychu, ktorý sa uskutočnil 14. 7. 1995. Sudca súhlas SIS nevydal vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie žiadosti, ktorú tvorila jediná veta - "ide o veľmi dôležitý štátny záujem". Vyšetrovateľka Gočniková zároveň s návrhom na zastavenie trestného stíhania J. Hrtúsa pripravila aj návrh na vrátenie vecí súvisiacich s prípadom. Proti návrhu je možné podať odvolanie, čo JUDr. Sobotovič podľa vlastných slov aj využije. "Prípravujem sťažnosť proti rozhodnutiu o vrátení vecí," povedal S. Sobotovič a dodal, že jeho klient nesúhlasí s tým, aby sa triptych vrátil BU a 200 tisíc dolárov kupcovi. Z doterajších výsledkov vyšetrovania je zrejme, že k predaju obrazu došlo a vlastne preto sa začalo celé vyšetrovanie. Riaditeľ sekcie vyšetrovania a kriminalisticko-expertizných činností ministerstva vnútra J. Kosťov v piatok povedal, že "veci sa budú vraciať do pôvodného stavu" a ak sa nenájde kupce obrazu - údajný švajčiarsky občan T. J. Grabner, ktorý za triptych zaplatil 200 tisíc dolárov - súd rozhodne, že sa tieto peniaze uložia do depozitu a po určitom čase - ak sa ich majiteľ neprihlási - doláre prepadnú v prospech štátu. T. J. Grabner nebyva na adrese, ktorú vyšetrovateľ odpísal z jeho pasu. Podľa zistení redaktorov SME pas, ktorým sa preukázal, nevydali oficiálne švajčiarske úrady a taktiež ŠPZ jeho vozidla nezodpovedá poznávacím značkám vydávaným vo Švajčiarsku.

...

Najťažšie je rozhodnúť sa kosou prvý raz...

Bratislava-sme-Pred schválením novely Trestného zákona som si v rozhlasе vypočul pozoruhodný rozhovor. Rozdala jednej z vládných strán na otázku, voči komu sa má tzv.

Autoškola
HOWARD'S SCHOOL
OF SAFE DRIVING
Tel.: (416) 483-4342
Paul Maingot BASc - principal
3335 Yonge St. 301
Severne od stanice
podzemní dráhy Lawrence

HELIS DELI

Fine Quality European Deli

Helenka Pastory

Polievky, klobásky, salámy, lacné domáce špeciality.

Šunka, debrecinky, čabajky, domáce krkovičky, pri ktorých vám budú tiecť slzy radosti, keď ich ochutnáte.

Syry, kvarglo-syročky, parenice, oštiepky, korbáčiky z ovčieho syra domácej výroby, pravá lipcovská bryndza, cukrárske výrobky, knedle, chlieb a rohlíčky - denne čerstvé.

47 Roncesvalles, Toronto, M6R 2K5

Tel.: (416) 539-0640,

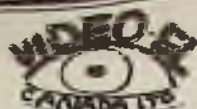
Fax: (416) 532-9076

Slovenská evanjelická cirkev
prenajíma priestor, moderné vybavený dom s troma spálňami a vybaveným suterénom, s garážou a peknou záhradou v tichom prostredí Scarborough (blízko TTC) slušnej rodine za \$1000.00 mesačne a utility.
Dom je voľný od 1. mája.
Referencie potrebné.
Telefón: (416) 656-5259.
605-x

zákon na ochranu republiky použil, pričom redaktorka mala na mysli kategóriu ľudí, ktorí páchajú skutky podľa doterajšieho zákona nepostihnuteľné, ale ohrozujúce republiku, odpovedal skutočne úprimne. Mená tých, voči ktorým sa má novela Trestného zákona použiť, by vraj pred jej schválením ešte nechal povieť. Takže teraz by vari už mohol začať. Ak nie nám všetkým, tak aspoň starostlivo budovanej sieťi špicíov a donášačov a spravodajských scenaristov. Zločinecký zákon bol v prvom orgáne schválený. Noty pre to, aby orchester orgánov činných v trestnom konaní, v súčinnosti s tajnou službou, rozohral symfóniu väzenského blues, sú napísané. Nielen opozícia, ale občianske združenia, biskupi, odbory, odborníci na trestné právo, všetci upozorňovali, že navrhovaný zákon je zlý. Ba ani jediný expert na trestné právo v klube HZDS, docent katedry trestného práva Právnickej fakulty Univerzity Komenského a bývalý generálny prokurátor Ivan Gašparovič, na rozdiel od svojich kolegov, zaň nehlasoval. Správa obete sveta, a vyhliadky Slovenska zaradiť sa k slobodným demokratickým štátom sa po tomto prakticky rovnajú nule.

Republika je chránená čo to za zákon vlastne poslanci HZDS, ZRS a SNS schválili? Voľ ľudom navrhli, že nim chcú chrániť štát, a pxdobné úpravy nájdeme i v trestných zákonoch demokratických štátov. Je to jednoducho lož. Povedzme si najskôr o Trestnom zákone, ktorý tu platí doteraz. Vo svojej prvej hlave obsahuje veľmi účinnú ochranu pred trestnými činmi proti republike. Toho, kto sa zúčastní na násilných akciách proti republike, aby rozvrátil ústavné zriadenie, územnú celistvosť alebo obranyschopnosť štátu, alebo zničí jeho samostatnosť, možno zavrieť od osem do dvanásť rokov. Republika je chránená pred terorizmom, záškodníckou činnosťou i sabotážou. Ak sa ktokoľvek dopusti týchto násilných činov v spojení s cudzou mocou, kvalifikuje doteraz platný zákon jeho skutok ako vlasúzradu, ktorú umožňuje stíhať i výnimočným trestom, doživotím. Trestným činom je i hanobenie republiky a jej predstaviteľa. A mnohé ďalšie

Pokračovanie na str. 10

Oprávněný distributor českých a slovenských filmů na videokazetách uvádí veselohry, které nás vrátí do školských let našeho mládí

ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA
CESTA DO HLUBIN
STUDÁKOVY DUŠE
POSLEDNÍ MUŽ
MRAVNOST NADE VŠE
JEDENÁCTÉ PŘIKÁZÁNÍ
KANTOR IDEÁL
IDEÁL SEPTIMY
KLUCI NA ŘEČE
KRAKONOS A LYŽNÍCI
Cena jednotlivých kazet \$ 37.00VUS \$ 33.00 + pošt. \$ 4.00.

Podporujte legální obchod!
Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí vyhradně firma:
VIDEO EL CANADA
583 William Street, London, Ont. N6B 3E8
Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

LITERACY PRAGENSIS

303 Queenston St., St. Catharines, Ont. L2P 2X4
Největší a nejrozšířenější zásilkový prodej českých knih v Kanadě a USA.
Beletrie, cestopisy, literatura faktu, detektivky, dětské knížky, slovníky, humor...
Vše ve velkém výběru!
Tel.: (905) 704-0873; Fax: (905) 704-0879

VŠEOBECNÁ ENCYKLOPEDIE

NEJVĚTŠÍ LITERÁRNÍ PROJEKT
KONCE TOHOTO STOLETÍ

Ve 4, 12 a 24 svazcích

Dílo navazuje na Ottův a Masarykův slovník naučný
ENCYKLOPEDICKÉ VĚDOMOSTI BRÁNA DO NOVÉHO TISÍCLETÍ

Máte jedinečnou příležitost stát se majiteli
tohoto encyklopedického díla

Pro informace a objednávku pište nebo volejte

CB Impact Marketing

vyhradní zástupce distribuční firmy ČMZ Zlín
1542 Bloor St. West # 44, Toronto, Ontario M6P 1A4, Canada
Tel.: (416) 538-7909, fax: (416) 229-1208,
E-mail: 102417.3265@compuserve.com

POLYGON

reportér Západ

Český zahraniční časopis, který má čtenáře v 51 zemích.
Napište si o ukázkové číslo!

POLYGON, Box 9021, OTTAWA, Ont. K1G 3T8, CANADA
Kansdský redaktor Miloš Suchma, tel.: (613) 824-7439, fax: (613) 834-8757

VILÍMEK EXPORT/IMPORT

Kontejnerová přeprava automobilů a zboží Toronto-Mělník, a sítěbování do ČR a SR
za nejvýhodnější ceny.

Doprava 1 automobilu 1895 dolarů
Toronto: Aleš Čejka (905) 821-3403
Montreal: Martin Vilímek (514) 865-4442

Zakládáme svépomocnou skupinu pro rozvedené a rozpadlé partnerské vztahy během emigrace.
Volejte Jiřímu: (416) 588-6031.

Pokračování ze str. 9

(vyzvedačstvo, útok na veřejného činiteľa, ohrozenie štátneho tajomstva a podobne). Vo všetkých týchto prípadoch sa mechanizmus ochrany štátu spúšťa vtedy, keď sa vyskytne nejaký protiprávny skutok. Ak niekto urobí čosi, čo je v rozpore so zákonom. V tých najprísnejších prípadoch musí ísť dokonca o násilný skutok. Až keď sa toto preukáže, začne sa skúmať, či páchatel tento skutok spáchal v úmysle škodiť republike. Ak áno, posudzuje sa prísnejšie.

Podobne ako v roku 1948 Novela Trestného zákona prijatá 26. marca 1996 zmenila práve toto. Zaviedla ochranu pred takým trestným činom, ktorý vôbec nevyžaduje protiprávny skutok. Naopak, mechanizmus ochrany umožní spustiť voči občanom, ktorí budú vykonávať svoje ústavné právo organizovať pokojné zhromaždenia občanov. Každý takýto organizátor sa stane možným podozrivým, pretože § 92b ustanovuje, že ak toto činí v úmysle rozvratu ústavného zriadenia, územnej celistvosti, samostatnosti alebo obranyschopnosti republiky, dopúšťa sa tiež trestného činu rozvracania republiky, hoci vlastne nič protiprávne neurobil. Takáto koncepcia ochrany štátu sa u nás zrodila v roku 1948. Vtedy v zákone č. 231 zo 6. októbra 1948 sa umožnilo trestať za úmysel rozvracať štát tých, čo založili spolok. Tak ako to robia apologeti novely dnes, tak i vtedy obraňovali túto koncepciu jej navrhovateľia, že sa zneužiť nedá, pretože súdy sú nezávislé, a nikoho nebude možné potrestať, kým mu úmysel nepreukážu. Vieme, ako to dopadlo. Stovky justičných vrážd, státisíce zatvorených, milióny ľudských tragédií. Pretože ak sa na začiatku, pri spustení mašinérie trestnej ochrany nemusi nachádzať objektívna udalosť, skutok v rozpore so zákonom, ale stačí subjektívny duševný stav, úmysel, tak sa vlastne pre toho, kto má moc, otvárajú dvere pre násilie voči komukoľvek. A to začínajúc od rozsiahleho použitia spravodajských prostriedkov, ako je odpočúvanie, špicľovanie a donášanie, keď ako imak sa dá zväčša dozvedieť o úmysloch človeka, až po vynucovanie priznania. To bola bežná prax po roku 1948!

Občan, hoci nič zlého neurobil, len napríklad založil spolok, sa ocitol vo vyšetrovacej väzbe, pretože ho ktosi udal, že tak učinil v úmysle rozvratu štátu. Po niekoľkých mesiacoch sa k tomu priznal. A bolo po ňom. A obeť ani sa nestala iba špičky politickej opozície. Logika tejto trestnoprávnej mašinérie sasiťce rozbiehala u nej, ale potom už žila vlastným životom. A zomlela napokon i mnohých tých, ktorí ju rozbiehali, ale predovšetkým zomlela státisíce nevinných ľudí, ktorým ani vo sne nenapadlo škodiť štátu. Preto prijatá novela patrí k zákonom, ktoré súd histórie právom označil za zločinné.

Navrhovateľia novely sa odvolávajú na podobné úpravy v niektorých demokratických európskych štátoch. Ako príklad uvádza dôvodová správa i § 246 ods. 1 rakúskeho trestného zákona a jeho nekvalifikovaný preklad meniaci jeho zmysel tak, aby sa podobal tomu, o čom mali poslanci hlasovať. V skutočnosti však príslušné ustanovenie rakúskeho zákona chráni štát nie pred tým, kto v úmysle rozvracať založí spolok, ale pred tým, kto po založení spolku vykonáva činnosť v rozpore so zákonom ("...auf gesetzwidrige Weise...") zameranú na rozvracanie štátu. I v Rakúsku, a vôbec všade, kde vládne zákon, a nie svojvoľia mocných, musí na počiatku trestného stíhania stáť skutok, ktorý je v rozpore so zákonom! Nie duševný pochod či stav, akým je úmysel. Nejestvuje demokratický štát, ktorý tresta iba úmysel. Toto je kritický bod schválenej novely Trestného zákona označovanej ako zákon na ochranu republiky. Samozrejme, je tu i celý rad ďalších problematických ustanovení. Návrat prednovembrového "poškodzovania záujmov republiky" predstavuje gumový paragraf obmedzujúci slobodu prejavu a práva na štronie informácií v jasnom rozpore s ústavou SR. Ešte si mnohí pamätáme, ako sa takýto paragraf ohýbal voči nepriateľom bývalého režimu. Rovnako v rozpore s ústavnou zásadou rovnosti je poskytovanie trestnoprávnej ochrany niektorým finančným a hospodárskym vzťahom

štátu alebo Fondu národného majetku či zdravotnej alebo sociálnej poisťovni. Je až zarážajúce, ako je možné skoncentrovať toľko rozporov s ústavou do pomerne krátkeho textu novely! Bolo to tak od nepamätí. Kritika autoritatívnej moci sa vždy skôr či neskôr charakterizovala ako zločin. Autoritatívna moc potrebuje kladivo na tých, čo šíria iný názor. Začína u ľudí, ktorí to robia verejne, napríklad na zhromaždení občanov a v tlači, a ak sa jej to darí, tak končí pri akomkoľvek prejave kritiky. Najťažšie býva začať. Tak ako to výstižne vyjadril Solženecyn: "Najťažšie je rozohnať sa kosou prvý raz..." Potom to už ide. Preto treba urobiť všetko pre to, aby schválená novela zákona zničila z povrchu zeme. Lebo ona v skutočnosti nie je zákonom na ochranu našej spoločnej vlastní. Je to zákon na ochranu moci.

JUDr. Ing. Ivan Šimko,
poslanec Národnej rady SR, bývalý
podpredseda vlády SR pre legislatívu

4.4.1996

ČKD zahájí výrobu ve Spojených štátoch

Praha-mfd/lt- Strojírenský gigant ČKD Praha Holding poprvé ve své historii přesouvá produkci na americký trh. Ve státě Delaware založil s tamní firmou Electric Transport of America stejnojmenný společný podnik, který po očekávaném majetkovém vstupu jedné z největších amerických železničních společností Conrail zahájí výrobu kolejových vozidel. Po plzeňské Škodovce, která nedávno otevřela v Daytonu závod Electric Transit na montáž trolejbusů, je to teprve druhý případ domácího producenta, který bude ve Spojených státech vyrábět prostředky veřejné dopravy.

Občanství Slovákům

Praha-in-Poslanci petičního výboru podpořili 3. dubna návrh Jiřího Payna, aby slovenským občanům, kteří mají nepřetržitý trvalý pobyt na území ČR neproždeji od roku 1992 a žádají o udělení českého občanství, mohlo ministerstvo vnitra promíjet nezbytnou podmínku pětileté beztrestnosti.

Premiér odmítl vlastný názor

Bratislava-SME- MARIAN LEŠKO-Desiat slovenských biskupů sa pred novelou Trestného zákona spýtali, ako možno niekomu dokázať úmysel. Predvčerom im premiér Slovenskej republiky odpovedal na stránkach rovnímeného denníka: "Ozýva sa otázka, kto bude posudzovať úmysel a či za úmysel možno niekoho potíhať." Podľa neho sa tak pýtajú ľudia s nedostatkom právnického vzdelania. Tak ako lekári vedia stanoviť diagnózu, "profesionálne pripravení ľudia" dokážu určiť úmysel, tvrdí JUDr. Mečiar. Je obdivuhodné, že napriek svojej pracovnej zafarbenosti si pán premiér sústavne doplnia vzdelanie aj vo vlastnom odbore. Lebo koncom novembra 1995, keď vystupoval v televíznej relácii Ako ďalej, pán ministerský predseda, bol ešte človekom s nedostatčným právnickým vzdelaním. Veľmi sa vtedy rozhorčoval nad tým, že mu celý svet pripisuje úmysel vylúčiť poslancov Demokratickej únie z parlamentu, a pritom o nič také nejde: "Existuje návrh zákona, ktorý by hovoril o vylúčení Demokratickej únie alebo poslancov z parlamentu? Nie je." Preto podľa neho nie je správne "obviňovať z úmyslu, pretože za úmysel sa netresta. Ten sa veľmi ťažko dokazuje." Po troch mesiacoch dodatočného štúdia dospel doktor Mečiar presne k opačnému názoru: Aj úmysel je trestný a dokázať ho nie je problém. Kto si myslí niečo iné, chyba mu právnické vzdelanie... Jeden opatrný slovenský bankár povedal, že na Slovensku smie premiérovi protirečiť iba premiér. Ostatní, ktorí vedia, že pri privatizácii najväčších finančných inštitúcií šancu nemajú, nemusia byť takí opatrní. Preto protirečia. Ale faktom je, že najlepšie vie protirečiť Mečiarovi zas len Mečiar. Vyčítal sa mu dá hádam len jedno - že pri kritike svojich predchádzajúcich názorov niekedy zbytočne používa príliš ostré slová.

5.4.1996

Automobily:

Škodovka montuje v Rusku

Praha-Intom - Smlouvu o montáži automobilů Felicia v Rusku podepsali ve čtvrtek 4. 4. zástupci ruské firmy Smolensk Auto Rossia (SAR) a vedení automobilové a. s. Škoda. Počáteční výrobní kapacita se předpokládá ve výši 5 až 10 tisíc vozů ročně. Firma SAR se sídlem v západoruské oblasti Smolensk na základě smluv obdržela právo montovat osobní automobily Škoda. Ve snaze přejít postupně na montáž s podílem místních komponentů bude mladoboleslavská automobilka napomáhat při rozvoji dodavatelského průmyslu v Rusku jako předpokladu rozvoje mezinárodně konkurenceschopného tamního automobilového průmyslu. Škoda od roku 1994 montuje vozy v Polsku (1995: 7857) a letos chce počet vozů zdvojnásobit. Připravuje se také montáž v Bělorusku. „Čekáme na výsledek celních jednání. V Bělorusku již mají několik vozů k dispozici, ovšem potřebujeme znát konkrétní čísla. Věřím však, že budou přijatelná a montovat začneme ještě letos i v Bělorusku,“ uvedl pro LN předseda představenstva a. s. Škoda Ludvík Kalma.

6.4.1996

Petr Pithart: Nabídka lidovců je už staršího data
Praha-In/bohumil pečinka - Bývalý premiér české vlády Petr Pithart přijal nabídku KDU-ČSL kandidovat do Senátu. Zeptali jsme se ho na příčiny jeho rozhodnutí.

LN: Je pravda, že chcete opustit řady SD-LSNS a kandidovat do Senátu za KDU-ČSL?

PP: Doufám, že do Senátu mohu kandidovat, a snad přitom vskutku počítat s podporou KDU-ČSL (a možná i s další podporou) bez jakýchkoli podmínek. Z politických stran lidé nejčastěji vystupují, když tak říkají přestupují. Tento druh turismu nepatří mezi mě oblíbené, i když připouštím, že jsou situace, kdy to je čestné řešení. Na kandidátce mohu být buď jako nezávislý, nebo i jako člen jiné strany (třeba SD-LSNS). Rozhodnout se to ale musím ještě před volbami: nechci čekat až na to, jak kdo uspěje ve volbách parlamentních, a přidat se pak podle toho... Ostatně tohle všechno přece platí nejen o mně. Takových jako já bude jistě víc.

LN: Informoval jste o svém úmyslu vedení SD-LSNS? Jak na to reagoval předseda Dienstbier?

PP: Ano. Přímě s Dienstbierem jsem o tom ale nemluvil. Strana SD-LSNS by nejspíše chtěla, abych kandidoval za ni. Nabídka KDU-ČSL si vážím, a to nejen proto, že je reálná. Ta strana, a v následní řadě její předseda, si vedou opravdu dobře.

LN: Souvisí vaše rozhodnutí s aférami uvnitř SD-LSNS?

PP: Nijak to spolu nesouvisí. Nabídka a mé rozhodnutí ji přijmout je mnohem staršího data. Aféry ale určitě souvisí s tím, že SD a pak SD-LSNS propásli nepravděpodobně výhodnou příležitost uskutečnit s KDU-ČSL předvolební koalici. Jednalo se o tom od léta loňského roku do začátku prosince, a já jsem se v tom - jako spojka - angažoval maximálně. Nabídka ze strany KDU-ČSL byla vskutku velkorysá, ale my jsme odpověděli přízemním manévrováním, vlastně nekonečnými odklady a neuvěřitelně bohorovnou nečinností. Od té doby jsem ve všech stranických aktivitách velmi ochabl a nedokážu se k ničemu přimět. Ušetřený čas věnuji editování měsíčníku *Nová Přítomnost*. A pozoruji, jak namísto solidního partnera bereme dnes do lodí kdekoho. Já bych pana Baránka i s jeho břelavským hotelem vystřelil na jeden z měsíců Jupitera, a ne na 4. místo kandidátky - beztak nevolitelné. O to je to větší nesmysl a trapas.

LN: Proč jste před několika měsíci vstupoval do nově založené SD-LSNS a nechal se dokonce zvolit do ústředního výboru?

PP: Z loajality, pane redaktore, z loajality. Nikoli z přesvědčení. Proto, že si mnoha lidí, kteří v to spojení věřili a věř, nejen velmi vážím, ale mám je rád. Já vím, vy asi řeknete, že tohle do politiky nepatří. Opravdu nepatří?

LN: V jakém obvodu chcete kandidovat a proč?

PP: To se ptáte příliš brzy. Pro mne je nejdůležitější, aby to byl obvod, který aspoň trochu znám, ke kterému mám nějaký vztah.

LN: V roce 1992 jste prohlásil, že vaše cesta ke katolické víře byla dlouhá a komplikovaná a nebyť listopadu 1989, mohla být ukončena konverzí. V minulém roce jste také psal do Katolického týdeníku. Souvisí to s dnešním příklonem ke KDU-ČSL?

PP: Moje cesta: ne že byla dlouhá, ale ona je a asi ještě bude dlouhá. Vy ale jistě víte, že to je privatissimum, které nejen do politiky, ale vůbec na veřejnost a do novin nepatří. Do katolických Perspektiv jsem psal proto, že jsou to dobré, otevřené noviny (jde o měsíčník - přílohu týdeníku Katolické noviny, pozn. LN). Psal jsem ale svého času také do evangelické Křesťanské revue. Také jsem ovšem

nedávno psal pro surrealisty. Co však s mým hledáním souvisí: politika bez založení v něčem, co je větší nejen než já, ale i než všechna my, může být jen hledáním momentálních výhod. A to je, věřte mi to nebo ne, dosti nuda. Výhoda jen pro výhodu, bez dalšího smyslu, to si mohu otevřít stánek s čepicema. Anebo přijímat provize, když mi je ředitel banky strká do ruky. Tohle tiché přesvědčení samozřejmě sdílí lidé i v jiných politických stranách. Jako křesťanská strana si KDU-ČSL počíná přiměřeně cudně. Má nekonečně daleko k tomu, aby byla stranou konfesijní. To strana nejsilnější se zlatému teletu klaní na veřejnosti mnohem víc a okázaleji než naši lidovci Pánu Bohu. Vskutku: něčemu se nakonec klanět musíte.

Majetek v hodnotě miliardy korun prodal FNM iba za desatinu ceny

Bratislava-SME/JURAJ HRABKO-Prodaj akcií desiatok spoločností nebol v súlade so zákonom.

V čom spočíva nezákonnosť predaja?

"Ide sa o predaj čiastkových akcií 150 spoločností za uplynulý rok na kapitálovom trhu. FNM ich uskutočnil spôsobom, ktorý nie je v súlade so zásadami predaja na kapitálovom trhu. Pracovník FNM prakticky bez toho, aby bolo niekde zverejnené, že tieto akcie sa budú predávať, jednoducho tieto akcie predal po dohode s nadobudateľom a túto transakciu uskutočnil cez RM-System."

Boli ceny týchto akcií pred predajom nejako upravované?

"Existujú dôkazy o tom, že krátko pred predajom sa ceny týchto akcií umelo znižovali. Takto bol predaný majetok FNM v nominálnej hodnote jednej miliardy Sk, za sto miliónov korun. Podľa môjho názoru ide o veľmi hrubé porušenie zákona. Podal som podnet predsedom Prezídia FNM, aby Dozorná rada túto záležitosť preskúmala, v určenej lehote mi však prezident FNM nedal žiadnu odpoveď. V prípade, ak ma bude naďalej ignorovať, som rozhodnutý postúpiť tento prípad súdu."

Time: Vladimír Mečiar stráca pre svoju reakcionársku taktiku priateľov

Bratislava-MASSIMO CALABRESI. (Autor je komentátorom časopisu Time)/ČTK Po rozvoze sa často stáva, že jeden z rozvedenej dvojice si veselo užíva novonadobudnutú slobodu, kým z druhého sa stane hundroš a násilník. Presne tak je to v prípade Česko-Slovenska, ktoré sa v roku 1993 rozdelilo na Českú republiku a Slovensko. Česká polovica predstihla ostatných členov bývalého sovietskeho bloku, buduje stabilnú demokraciu a prosperujúcu ekonomiku. Na druhej strane, Slovensko kleslo do močiara politického zasaďovania a antidemokratickeho šikanovania. Väčšina zlých činov sa prisudzuje premiérovi Vladimírovi Mečiarovi a jeho nekompromisnému odhodlaniu udržať sa pri moci. Tento statný bývalý boxer sa stal prvým premiérom po vyhlásení nezávislosti Slovenska, bol však zosadený po tom, čo prezident Michal Kováč prindil v marci 1994 parlament na vyslovenie nedôvery. Mečiar sa zo všetkých síl bránil, v novembrových voľbách toho istého roku znova získal funkciu premiéra a prisahal Kováčovi pomstu. Je možné, že práve táto prisaha je za minuloročným augustovým únosom Kováčovho syna Michala ml. či už má v tomto únose prsty, alebo nie, Mečiar nerobí nijaké ceremónie s útokmi na slovenské demokratické inštitúcie. Obviňuje ho z rozsiahlej čistky medzi kritikmi z radov štátnych zamestnancov a nedávno jeho vláduca parlamentná koalícia schválila novelu zákona na ochranu republiky, obmedzujúcu slobodu prejavu a zhromažďovania. Slovenskí rímskokatolícki biskupi prirovnávali nový zákon k opatreniam stalinistickej éry, "s ktorými v súlade boli popravené tisíce nevinných ľudí". Európska únia (EÚ) a Spojené štáty na to všetko reagovali odsúdením. Vyjadrili neložnosť nad Mečiarovým režimom a americké ministerstvo zahraničia vydalo správu podobne vypočítavajúcu "znepokojivý odklon od demokratických princípov". V dôsledku toho nebude Slovensko vítané v európskych ekonomických a politických inštitúciách, kým nezmení svoj kurz. Ako sa k šanciam Slovenska na prijatie do EÚ vyjadril jeden západný diplomat, pôsobiaci v Bratislave: "Tak, ako sa teraz veci majú, v nijakom prípade." Pre Západ je to poľutovaniahodné, pretože Slovensko, v niektorých oblastiach kritické k záujmom Západu, sa od svojho rozvozu s Českou republikou správa obdivuhodne. Armáda zostáva v politickom boji medzi Kováčom st. a Mečiarom rezolútne neutrálna. Slovensko sa taktiež stalo nadšeným členom projektu Severoatlantickej aliancie (NATO) Partnerstvo za mier, utužujúcim vojenské kontakty medzi východnou a západnou Európou. Takisto slovenská ústredná banka je bokom od tohto politického konfliktu. Pokiaľ však ide o budovanie demokracie, Slovensko značne zaošáva za svojimi susedmi. USA sa v záklusí snažia prinútiť premiéra, aby zlepšil svoje správanie, diplomati si však nie sú istí, či je schopný sa polepšiť. "Moc je skutočne jediná vec, ktorá Mečiaru zapujma," tvrdí Vladimír Palko, člen vedenia opozičných kresťanských demokratov. "Aby si ju udržal, používa prostriedky, ktoré sú pre akúkoľvek morálnu ľudsku bytosť neprijateľné."

Arts

Olejomalby, pastely, kresby, koláže, portréty

Svatý Sebastián - detail

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL. (416) 535-8063

9.4.1996

Jenom zlomek lidí je pro omluvu Německu za odsun

Praha-mtd/rg. Jik-Jen nepatrná část veřejnosti si přeje, aby se příští vláda, která vzejde z blížících se parlamentních voleb, oficiálně omluvila Německu za poválečný odsun sudetských Němců. Vyplynulo to z reprezentativního průzkumu veřejného mínění, který na zakázku MF ONES v březnu vypracovala agentura Factum.

Pouhých sedm procent dotázaných by bylo ochotno volit stranu, která by omluvu sudetským Němcům prosazovala. Naopak 86 procent lidí by pro takovou stranu ve volbách nehlasovalo.

V česko-německé deklaraci, o jejímž textu stále více zdrojů z Bonnu i Prahy říká, že je už hotov, se přitom s jistou formou omluvy počítá. Německo se podle těchto zdrojů zaváže, že se už nebude vracet k otázce majetkových nároků sudetských Němců, naopak Česká republika se omluví za tzv. divoký odsun ze Sudet.

Rozloučení se Štercem

Praha-mtd/čtk-Poslední rozloučení s Jaroslavem Štercem, který zemřel ve čtvrtek 4. dubna po těžké nemoci ve věku nedožitých sedmasedmdesáti let, se uskuteční v pátek 12. dubna.

Prošba Mlýnářovi

Občané osady U Sabotů se obrací dopisem na čestného předsedu Levého bloku Zdeňka Mlýnáře se žádostí, aby se vahou své osobnosti pokusil změnit postoj svých kolegů ke smlouvě o státní hranici mezi ČR a SR a tedy o jejím osudu. Hlasy LB mají totiž ve sněmovně rozhodnou, zda osada připadne Slovensku, což občané osady nechťejí.

Přijíždí od jezera Clark Lake

Hradec Králové-právo/šd-Popáté přijíždí do Čech se svými životními příběhy vyprávěnými pomocí počítačové multiprojekce diapositivů choceňský rodák Leoš Šimánek, žijící od roku 1968 v Německu a Kanadě.

"Při osmnáctidenním turné Diashow 96, začínajícím 9. dubna v Liberci a končícím 26. dubna v Hradci Králové, zavede Leoš Šimánek své hosty k jezeru Larke Lake uprostřed kanadské divoké přírody vzdálenému 200 kilometrů od nejbližší civilizace, které si pronajal na 99 let," řekl Právo pořadatel Miloš Jasanský a dodal, že u jezera, které je přístupné pouze letadlem, prožívá Leoš Šimánek neuvěřitelný život, který je středem zájmu nejen v Čechách, ale i v celé německy mluvící Evropě, a také v USA a Kanadě.

Travel

NITRA TRAVEL

WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

Nezmeškejte jedinečnou příležitost, jak cestovat lacině, kvalitně, a rychle. Naše cestovní kancelář vám nabízí bezstarostný servis.

Evropa na prodej!
Letenky do Prahy
od 31. března 1996
od 629 dolarů
(plus nutné daně!)

CESTOVANIE
DO CELÉHO SVETA
504-3800

Fax: (416) 504-8186
Telex: 05 986 391
662 Queen St. W.,
Toronto, Ont. Canada
M6J 1E5

BLANKA MARTINČEK
MANAGER

Podivuhodný příběh agenta Chalupy

Před dvěma lety, na 17. světovém kongresu Společnosti pro vědu a umění, přednesl pracovník Úřadu pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunismu podplukovník PhDr. Jiří Málek svůj referát „Agentura StB ve třetím odboji“. Touto premiérou začala v republice pozoruhodná aféra kolem osoby JUDr. Vlastimila Chalupy, jednoho z předních pracovníků exilového odboje ve Spojených státech, kterého Málek označil za agenta StB.

Referát přinesl podplukovníkovi Málekovi okamžitou popularitu. *Denní Telegraph* přetiskl celý text. *Práce* přinesla zvláštní interview. *Lidové noviny* hned několik článků. Málek vystupoval v televizi a absolvoval přednáškové turné po republice. Postupem času story nabývala na objemu. Počet zatčených odbojářů, udaných agentem Chalupou, vzrostl z původních 80 na 120 a pak na více než 700. Prozrazených skupin (jejichž seznam Málek posleze uveřejnil) bylo už 18. A tehdy mě ta věc začala zajímat. Poslechněte si proč.

V prvním otištěném seznamu ilegálních skupin se vyskytuje taky skupina „Kühnel“, která je pak v dalším seznamu nahrazena skupinou „Slavík z Prahy XII“. Historiku s Kühnelem znám jen z doslechu, zato ve Slavíkové skupině jsem byl od samého počátku až do do horšího konce. Stojíte za vyslechnutí. Byly to tenkrát takové zvláštní a drobet tragikomické časy. Tak tedy:

Před rokem 1948 byl bratr Kühnel obvodním tajemníkem strany národně socialistické v Praze na Královských Vinohradech. Jinak též v Praze XII. Po vítězství pracujícího lidu v Únoru mu došlo, že ho v republice nic dobrého nečeká a začal hledat cestu ven. Hledal a hledal, až našel človíčka, který by ho převedl. Ten ho dovedl do jedné chaty v pohraničí a tam čekali na přechod. Jenže jednou to nešlo (byla mlha), pak to nešlo (nebyla mlha), pak zase byla na hranicích pohotovost a tak. Dlouhou chvíli si bratr Kühnel krátil psaním dopisů, které potom agentovi posílal

do Prahy. Jeden z těch dopisů poslal taky bratru Slavíkovi, taktó vedoucímu téže strany nár.-soc. z Prahy XII. Bratr Slavík se v něm vyžíval, aby založil protistátní skupinu mládeže, neb pád komunismu na sebe nedá dlouho čekat a my musíme být při tom. No, abych to neprotahoval. Bystrý čtenář si už bez tak domyslel, že ten agentik pracoval pro Státní bezpečnost, a když bratr Kühnel dopsal všechny ty dopisy, StB ho lizla. Měl pak soud, dostal řůru let a pokud vím, umřel v kriminále. Potud skupina Kühnel.

Pokračuje skupina Slavík. Tam nás bylo moc, samí študáci a členové nár.-soc. partaje, kam konec konců v té době patřil každý slušný člověk. Taky já a kolega Málek, pozdější podplukovník. Většinou nám ještě nebylo osmnáct, ale že se ten komunismus nemůže nechat jen tak, to nám bylo všem jasné. Však se to stejně do švestek položil, říkali starší a moudřejší. No, nepoložilo, zato nám StB dodalo do skupiny agenta Petra, který nám zprostředkoval spojení se Západem. Abychom zas nevypadali zas jako úplní pitomci, ten hajzlík Petr sem tam nějakou zprávu opravdu ven poslal. Pak to vysílala Svobodná Evropa a my se radovali. O dva roky později už ty hátky přestaly příslušné ministerstvo bavit a tak Slavíkovu skupinu sebrali. Slavný Státní soud jim naložil dohromady kolem šesti set let, aby je přešel humor. Kolega Málek a já jsme z toho vyklouzli. Nás dva znal z těch zatčených jen jeden hoch a nějak z něj naše jména nevymítali. Alespoň jsme si to tehdy mysleli. Jenže když jsme se po chvíli připojili k jiné protistátní skupině, agent Petr už tam byl před námi. No, a pak se to celé opakovalo a v roce 1952 došlo i na nás. Kolegově Málekovi napařili jedenáct, mě dali čtrnáct, že jsem si u soudu dovoloval.

Potom nás v šedesátém roce tatíček Novotný pustil natu velkou amnestií. Jenže o rok později uspořádal kolega Málek schůzku v jedné vinohradské vinárně. Tam si povídali vtipy o Fučíkovi, pingl to ohlásil a tak šel kolega Málek zase sedět. A seděl a seděl, až v šedesátém pátém jsme všichni požádali o rehabilitaci, protože ten agent Petr byl přece provokatér, či ne? A že zrovna zas byla nějaká politická obleva, tak to soud uznal a tresty nám zrušil nebo alespoň zmenšil. A kolega Málek šel domů, což nakonec byl smysl celé věci. Dokonce i doštudoval, takže je teď PhDr. a PaDr., i když ne JUDr., jak píše Libuška Frantová z *Práce*. Ale Libuška ví houbec, tak je ji odpuštěno.

Takže takhle to bylo se skupinou „Slavík z Prahy XII“. Všichni jsme to přežili, i když někteří jen tak tak, a tak konec dobrý, vše dobré, nebo ne?

Jenže co mi do té historie nepasuje, je ten agent Chalupa. Měli jsme nakonec dva soudy, pak rehabilitaci a pak ještě jednu po listopadu a nikde se u nás žádný Chalupa nevyskytoval. Při té první rehabilitaci jsem dokonce dostal do ruky svůj soudní spis a tak vím, že ten agent Petr byl ve skutečnosti kapitán OBZ a jmenoval se Liška, bytem v Praze XII, Sudoměřická ulice. Vlastně jsme byli skoro sousedi. Na likvidaci té naší skupiny si ho StB od OBZ vypůjčilo, jenže

pak něco prosekl a za zneužití moci úřední ho vyhodili. Asi kradl víc, než se u OBZ slušelo. Pracoval pak jako traktorista a tak při výslechu pověděl, co věděl a jak to s námi bylo. Takže je mi líto: s Kühnelem to, pravda, začalo a s Liškou pokračovalo, ale Chalupa nikde žádný.

Co mě na celé věci mate, je malá záhada. Tohle všechno přece kolega podplukovník PhDr. Málek ví stejně dobře jako já, však v tom lítal od samého počátku stejně jako já. Musí přece vědět, že naši skupinu žádný Chalupa nebomzl. Nebylo to ani třeba, stejně o nás věděl. Logicky z toho vyplývá další otázka: jsou snad i ostatní důkazy proti Chalupovi podobně chatrné, jako s tou Slavíkovou skupinou? A proč to vlastně Málek dělá? Je možné, že by vlastně ani tak moc nešlo o Chalupu? Chalupa je (nebo byl) populární exilový pracovník, dlouhá léta mistopředsedoval třeba Československou národním radu americkou. Doma ho ale víceméně nikdo neznal, dokud nevypukla ta špiónská aféra. Problém by mohl být v tom, že na Chalupovu aféru se nabalují další lidi z exilu, někteří z nich na velmi předních místech. „Bylo by skutečně podivné, kdyby se Státní bezpečnost nepokoušela získat kontakty na nejvlivnější exilové organizace, politické strany a sdělovací prostředky“, píše *Lidové noviny* 2 února 1995. Inu, pokoušela-se nepokoušela. Soudruh Barák, v roce 1956 ministr vnitra, otompišev své zprávě oprávcích, rozvědky propolitbyro KSČ: „V emigraci v USA máme počet agentů, ale ani jeden není přímo v objektech našeho zájmu...“ V interview pro *Lidové noviny* v roce 1995 ale mluví tehdy osmdesátiletý Barák trochu jinak. Poslechněte si: „Koncem padesátých let jsme měli silnou agenturu, pracovala pro nás řada členů Rady svobodného Československa-některí jako agenti, několik našich lidí tam bylo přímo vysazeno, zbytek jako informátoři...“ Hm..., nějak nám ta činnost tety nabývá, skoro jako v příběhu podplukovníka Mála. Příčina může být v tom, že Málek vychází výhradně z pramenů ministerstva vnitra, stejně jako soudruh Barák.

Inu, je to těžké. Nedávno jsme se dozvěděli z autoritativního místa, že většina lidí považuje emigranty za darebáky. A když jsme darebáci, proč bychom také nemohli být agenti toho či onoho? Pasuje to nakonec dohromady, či ne? To by také vysvětlovalo, proč historie jednoho agenta Chalupy stála za tolik potíštěného papíru v národě, kde si vytiskli seznam domácích agentů se třemi sty tisíci jmény. Pokoušel jsem se se svými pochybnostmi obrátit na kolegu Mála, známé se nakonec hrůzu let. Odpsal mi, že má pro „radici a poučující Čechokanadany prima zaručený recept, jak chytat tuleně na švestkové knedlíky“.

Tak nevím. Švestkové knedlíky bych si možná uvařil, ale kde seženu v Ontariu tuleně? Zeptám se kolegy Mála, ten se zdá všechno vědět.

Zdeněk Otruba

Poznámka redakce Satellitu: Tento článek byl původně napsán pro Nový domov, ale nebyl otištěn.

Nalezli jsme v E-mail:

Kde dostat Radegast?

Měl bych na vás jeden dotaz. Dočetl jsem se ve vašich novinách, že v Torontu je na prodej pivo Radegast (v Liquor Stores), ale můj táta na něj stále nemůže nikde trefit, a proto Vás prosím, zdali byste mi mohli napsat kde nebo v kterém Liquor Stores se dá koupit.

Libor Vystřel

Před uzavírkou tohoto čísla jsme dostali následující odpověď od ZSE Ontario Inc., který je dovozcem tohoto piva: První zásilka Radegastu se díky výborné inzerci rozebrala mnohem rychleji než se původně předpokládalo. Omezení na dovoz piva v Ontariu však nedovoluje okamžitě pokrýt výpadek a další zásilka dorazí do Ontaria v polovině května 1996. „Omlouváme se tímto všem příznivcům piva Radegast a doufáme, že i nadále budou našimi příznivci, jako doposud.“ Dodejme, že zatím bylo pivo Radegast k dostání v restauraci *Sports Potatoes* na rohu Bloor St. a Dovercourt.

JASMIN VILLA MOTEL

krajanský motel v krásném slunném prostředí.

Vaši hostitelé - rodina Naňáková

Florida

801 South Ocean Blvd.

Pompano Beach, FLORIDA 33062-6315

Tel: (305) 941-7930 * Fax: (305) 941-9717
Pro USA a Kanadu 1-800-941-9939.

Way to Travel

Nabízíme levné přímé lety z Toronta do Prahy
S ČSA DO ČECH I NA SLOVENSKO

Možnost telefonického zakoupení letenky.
Letenku dodáme až na místo.

Soukromé ubytování v Praze i Bratislavě
Notářská osvědčení * pozvání * pojištění

65 The East Mall, Suite 100 C,
Etobicoke, Ont. M8Z 3W3
Tel.: 259-1244, Fax: 259-9602

SLOVO MÁ JOSEF ČERMÁK

Sbohem, Jiří...

(Koncem ledna 1981 zemřel v montreálské nemocnici zaponěkud nezvyklých okolností básník Pavel Javor - vlastním jménem Jiří Škvor. Rozloučil jsem se s ním tehdy v Kanadských Listech. Po pádu komunistického režimu jsem žádal ostravskou televizi, aby do programu, který v Kanadě natočila s naštorontskou televizní skupinou Okno zařadila Javorovu fotografii a jeho báseň „Když rudí havraní i nebe zatemní...“ Program byl několikrát vyslán v ČR pod názvem „Drsná i vlnitá“ a „Člověk není nikdy sám“. Ale bez jediné zmínky o Pavlu Javorovi. Snad proto, aby nebyly dotčeny něžné city soudružských kádří. Přetiskuji proto v upomínku 15lého výročí jeho smrti alespoň své rozloučení.

Ve čtvrtek 22. ledna 1981, mezi druhou a třetí hodinou ranní, zemřel v Montreálu dr. Jiří Škvor, básník Pavel Javor. Profesor Montreálské univerzity, přední pracovník československé sekce kanadského mezinárodního vysílání, důstojník na téměř každém úseku krajského života - v Radě svobodného Československa, v Československém národním sdružení v Kanadě, ve Společnosti pro vědu a umění, v Sokole - Pavel Javor byl především dobrým člověkem a jedním z nejvýznamnějších básníků své generace. Znal jsem ho v okamžicích úspěchu a radosti a protoulal jsem s ním řadu večerů, chutnající po popeli. Byl přímý a rovný, s hlubokou, skoro dětsky důvěřivou vírou v Boha. Byl přítelem, který nezrazoval, byl odpůrcem nenávisti.

Svémi lidskými a básnickými kořeny tkvěl pevně ve svém rodném kraji. Tak pevně, že nikdy opravdu nesrostl se zemí, ve které prožil druhou polovinu svého života. Stále se ohlížel po kouři z rodné Itaky, pořád slyšel šumět klasnatou píseň, volání chládků v dalekých lukách, všude s ním byl jeho sešlý a přísný domov. Znovu a znovu se vracel do rodné chalupy, k mamince s vějířkem vrásek kol laskavých očí, k starému tátovi, rozkočenému v polích, dobrému a obrovitému. Byly chvíle, kdy steskem nemohl zpívat.

Pavel Javor napsal stovky článků a studií do krajských a jiných publikací, dlouhou dobu skvěle řídil „Proměny“, v próze jeho nejvýznamnější prací je román „Kus života těžkého“. Vydal dlouhou řadu básnických sbírek, mezi jinými „Pozdrav domů“, „Na plameni písní“, „Hořké verše“, „Kouř z Itaky“, „Nedostupné, nedomilované“, „Země ukřižovaná“, „Chléb podaný hostu“, „Krůpěje“, „Jediný domov“, „Daleký hlas“. Závěrečné verše Javorovy básně „Vás všechny“ ze sbírky „Daleký hlas“ by, myslím, nebyly nevhodným epitafem na jeho hrob.

Všechny své rodné, vyhnané do světa z klasnatých tůň, všechny, jimž rzyvý stesk stravej duši, i vás - vás, cizince ve vlastní zemi - všechny vás miluji svou hořkou láskou! Z požárů temných, hasnoucích k ránu, k vysokým hvězdám doutná má píseň... Sbohem, Jiří...

Nebezpečný život

Souchotiny na vzestupu... Británie musí utratit desítky tisíce kusů hovězího dobytka... Nové druhy virů a bakterií ignorují léčiva... Bosna-Hercegovina, Ruanda, AIDS... Ryby mizí z moří... zemětřesení...

Život byl vždycky (jak nám to potvrdili dinosaurů a obětí morů a válek) nesmírně křehký. Ale tehdy ještě nebyla televize, internet a zprávy se šířily hodně loutavě. Dnes víme všechno pár minut poté co se něco přihodí (a někdy dokonce ještě předtím).

A tak vlastně se každý den dozvídáme tolik hroživých faktů, že každý den, který přežijeme, je výhra v loterii. Jak jsme byli pyšní, že souchotiny byly

sprovozeny ze světa! Bohužel jenom na krátko. Dnes už zase umírá na tuberkulózu jeden milion lidí ročně. Hlavně v Africe, ale také v zemích bývalého Sovětského svazu a případy se množí i v USA a Kanadě.

Smrtelná neurologická choroba, která zasahuje mozek hovězího dobytka (ale i třeba ovci) je podobná mozkové chorobě u lidí (Creutzfeldt-Jakobova choroba) a jsou obavy, že mezi oběma chorobami je přímá souvislost. Život není nebezpečný jenom pro člověka...

A jakoby nebylo dost nákaz, zemětřesení, povodní a padajících letadel, zkrášluje se si ještě život masovými vraždami. Pravda, půl století jsme již neměli světovou válku, ale počet mrtvých v Bosně-Hercegovině, v Ruandě i jinde nechává málo pochybností o brutálnosti člověka k člověku.

A tak se nezdá, že v dohledné době věda odstraní masové choroby. Nezdá se ani, že lidé se stanou anděly nebo alespoň snášenlivými spoluobčany, ani, že už se nikdy neotevírá země a povodně nezničí úrodu. Tak jako vždycky byl, život zůstává inadále nebezpečným zaměstnáním.

Čička a já

Po šesti měsících i na Kanadu nezvykle tuhé zimy (ještě, že já mám zimu docela rád) jsme se konečně vypravili znovu na sever. Čička a já. On to vlastně sever ještě není, ale je to severně od Toronta a tak tomu říkáme sever. A konec konců sniž se tam drží o pár dní déle než v Torontě.

Čičce se vůbec nechtělo a mně se sice chtělo, ale bál jsem se cestování s Čičkou. Ona mi totiž celou cestu nadává. Ale doufal jsem, že s přibývajícím věkem (už je jí sedm, to je v lidském věku 56) filozoficky přijme skutečnost, že na sever musíme, natáhne se ve svém přepychovém cestovním domečku a cestu prospí. A popravdě, přestože dělala kravál, když jsem ji do domečku cpal a pak celou cestu ve výtahu a cestou k autu, první dvě minuty jízdy byla nečekaně tichá. Ale pak to začlo: „Kam to zase jedeme (6 měsíců nikde nebyla), proč musíš pořád couřit po světě, jaký já to mám život... Kdybych tohle věděla, když jsi mne našel na dálnici, nikdy bych tě nebývala neadoptovala... že jsi si nepočkal na jiného řidiče, jezdili jich tam desítky...“

Mlčel jsem jako ryba. Jen jsem zatínal zuby a svíral upnutě volant - statisticky je dokázáno, že nejvíce automobilových materiů je následkem hádek mezi řidiči a spolucestujícími (spolucestující musím být ona, poněvadž muži se při jízdě nehádají). To jsem to vymýnku, to je politicky nesprávný názor. Politicky správný názor je, že dva muži se při jízdě hádají stejně (ne-liví) jako muž a žena, stejně jako dva muži nebo dvě ženy mající k sobě vztah jako kdyby byli (y) rozdílného pohlaví a pak se hádají ze stejných důvodů jako dvojice ve složení kdysi považovaném za přirozený pár... Teď jsem to opravdu zamotal. Ale já už jsem starý a už se mi motá všechno.

Tak abych nezapomněl (což se mi taky často stává - asi také proto, že už jsem starý) na Čičku. V autě její domeček vždycky postavím tak, aby jeho dvířka byla otočena ke mně, aby Čička mohla obdivovat můj mužný profil. Jenomže ona si té výsady vůbec neváží. Já se dokonce obávám, že ani neví, že profil mám. A jestli ví, tak si o něm moc nemyslí. To kocourů mají jiný profil! Ale pravda je, že se na mne koukala. Zlostně a vyčítavě. A pořád hudovala.

Jeli jsme asi půl hodiny, když najednou zmlkla. Dělal jsem, jako bych si toho vůbec nevšiml. Po chvíli jsem nenápadně mrknul na dvířka jejího domečku. A to jsem neměl dělat. Čička se na mne dívala, jako kdyby mne téma svými siamskýma očima chtěla probodnout. Hned znovu spustila (zřejmě

mne zkoušela, jestli ji poslouchám): „To mám za to, že když se koupáš, sednu si na okraj vany a lbežně se na tebe dívám. Víš vůbec, jaká je to dřina půl hodiny se tvářit, že máš tělo jako Apollo. Vždyť ty jsi docela obyčejná obtlouklá rachotina, přesto, že každému vyprávíš, že chodíš do Sokola (dívám se jím, že tě nevyhodí, děláš jim jen ostudu, to musí mít opravdu bídu o členy).“

To neměla říkat, já jsem na své svalnaté a perfektně modelované sokolské tělo neřízeně pyšný. Zařval jsem na ni: „Tak dost! A jestli hned nepřestaneš, zastavím a vyhodím tě na silnici a zase oběštníš někoho jiného.“ Rozohnil jsem se: „Nebo tě vyhodím i s domečkem z okna za jízdy!“ A podíval jsem se jí tvrdě do očí. Což jsem neměl dělat, poněvadž její oči byly v její hlavě a její hlava byla připojena k jejímu tělu a to všechno bylo v domečku posazeném na sedadle vedle mne v pravém ohlu k směru jízdy, zatímco auto se řítilo stokilometrovou rychlostí přímo za svým nosem, mlčím ve směru jízdy, takže dívaje se Čičce tvrdě do očí, moje oči mířily směrem k příkopu, kde jsme málem všichni skončili. Jen to, že varován sedmým smyslem (já mám o jeden víc), jsem prudce (ale disciplinovaně) stočil volant doleva a zachránilo život a umožnilo napsání těchto nesmrtelných řádek...

Ta hrozba náhlého konce nás na zbytek cesty umlčela. Já mlčel vedle toho také vztekem a Čička vyčerpáním usnula. Dojeli jsme na chalupu, usadili se, já Čičce připravil jídlo, vodu a misu na kakání a dal se do práce: hrabal, čistil, odhazoval. Nakonec jsem uchovil ruční pilku a jal se řezat větve staré vrby, na kterou každý rok při sekání trávy desetkrát narazím hlavou. Ta větve se po pádu berlínské zdi a vítězné sametové revoluci stala mým nejnenávidějším nepřitelem. Tahal jsem pilku s vášnivým úsilím pěknou chvíli.

Najednou jsem cítil, že mi v hlavě něco cvrklo a před očima se mi začaly dělat mžítka a vůbec jsem se cítil moc divně. Nechal jsem pilku pilkou, pomalu se doloudal do baráku a uleh na postel. Pomalu jsem se probíral z mrakot jenomže... Já si nemohl vzpomenout, v kterém se nacházíme měsíci a kde to vlastně jsem. Udivené jsem zavřel oči a přestal se pokoušet myslet. Za chvíli se mi začala hlava jasnít. Čička seděla vedle mne a zvědavě si mne prohlížela (asi uvažovala, co si na sebe vezme na pohřeb). Pak si mi stoupla na prsa a začala šlapat řízký (ty co se vozily z cukrovaru). Pak si mi lehla na prsa a skoro něžně se na mne podívala. Pak soucitně zabručela: „Tobě opravdu není dobře, viď? Já ti to vidím na očích. Tak si hezky zdřími a já tě budu hlídat.“ Tak i jinak pěkně mluvila, dokonce nabídla zavolat doktora, ale to jsem zamítl.

Zkrátka a dobře jsme se usmířili, měli pěkný víkend a celkem pokojnou zpáteční cestu do Toronta. A teď vám ještě musím prozradit, že moje lékařka, paní dr. Balounová je také výborný detektiv (málem jsem napsal detektivku!). Několik dní po návratu z chalupy jsem se u ní zastavil na prohlídku a vyprávěl jí příhodu s pilkou a ztrátou paměti. Paní doktorka se tvářila velmi starostlivě. Utěšoval jsem ji: „Na něco člověk zemřít musí.“ Pak jsem se zmínil, že ta větve, co jsem ji řezal, byla trochu nade mnou, takže jsem při řezání měl hlavu obrácenou nahoru. V očích paní doktorky blýsklo (asi jako když Agatha Christie rozluštila vraždu): „Uskřípl jste si cévu. Příště si vezměte žebřík!“ Jak říkám: Uplná Agatha Christie! Chytrá! Musím ji seznámit s Čičkou.

Oprava: V článci k 80tým narozeninám paní Gizelle Kemeyové uveřejněné v předminutém čísle Satellitu jsem omylem (asi začátek ztráty paměti) uvedl, že příjmení jejího otce bylo Jurekovič. Jeho příjmení ve skutečnosti bylo Ondřejkovič. Moc se paní Gizelle omlouvám.

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

Levné lety do Evropy
Praha-Ostrava-Bratislava-
Košice-Viedeň-Budapešť

Výhodná zimní dovolená

Notářské služby

296 Queen St. W.
Toronto, Ont. M5V 2A1
Tel.: (416) 593-0600

Fax: (416) 593-0604

Dana Nohavica.

AUTO TRANSPORT WORLD WIDE CAR HAULING EUROPE \$990

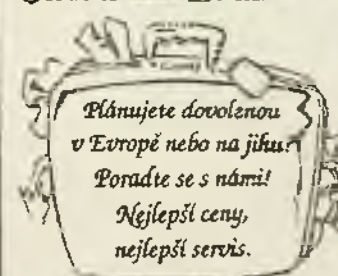
US EAST COAST \$ 275
SPECIAL FLEET PRICE
SERVING
ONTARIO AND QUEBEC

416-761 1686

SLOVAKOTOUR INC.
INTERNATIONAL BUSINESS TRAVEL CENTRE

PRAGUE FROM \$ 499.00

BEST DIRECT CONNECTIONS
PRAGUE-CANADA
INCENTIVE GROUPS
* SPA HOLIDAYS
* HOTELS CAR RENTALS

INTERNATIONAL BUSINESS CENTER
DIVISION OF SLOVAKOTOUR

TORONTO

644 Queen St. West,
Toronto, Ont. M6J 1E4
Tel.: (416) 504-5657, (416) 504-9095
Fax: (416) 867-8657

VANCOUVER

Tel.: (604) 433-5112
Fax: (604) 433-4102

The oldest, the biggest and the best
travel company specializing in
Czech & Slovak Republics and beyond.

Postkomunistický svět zvuků

Za těch několik málo let, které nás dělí od hrdinného samoosvobození od komunistického jáma se nezměnili jen spokojení konzumenti socialistických výdobytků přesvědčené demokracie, vyšší komunističtí funkcionáři v bezohledné kapitalisty a vykořisťovatele, a ušlápnutí občané druhého řádu v nesmlouvavé bojovníky za svobodu a antikomunisty od narození. Kdepak, změny méně, či více patrné, potkáváme na každém kroku. Avšak nejen náš zrak, ale i sluch je vystaven zcela novým podnětům. Takový reálně socialistický soudruh Brouček by o tom mohl potě, co prolomil bariéru času a uskutečnil výlet tentokrát do dneška, vyprávět své.

Jeho průměrně citlivé ucho již z dálky zachytilo pronikavý melodický signál vycházející z jakéhosi jemu neznámého pohotovostního vozidla s nápisem Family Frost. V domnění, že se jedná o vyhlášení možná dokonce iřetihopuše poplachu CO, snažil se ukrýt mezi parkující automobily. Teprve klidné chování kolemjdoucích a skupinky občanů, kteří obklopili pojízdného zmlínáře, jej přimělo k hlubokému vydechnutí. S úlevou se opřel o nejbližší vozidlo. Ale to neměl dělat. Neboť v ten okamžik mu jeho vlastní obranný mechanismus katapultoval našťest jinak zdravé masité srdce kamsi až do krku. A nejen to, než si mohl cokoliv uvědomit, leželo jeho podsadité tělo na kapotě protějšího plechového vehiklu, aby bylo vzápětí opět sraženo mezi další nabýskaná monstra. Připadal si jako pacient jistého zdravotnického zařízení léčený elektrickými šoky. Jak vidno, ani horlivý účastník několika ostrých cvičení lidových milic a mnoha branně-politických školení nemohl tušit, co dokáže taková akustická zbraň, jakou je prachobyčejný autocalarm skrytý v útrokách moderního vozu západní proveniencie.

Zdrcený soudruh Brouček nalezl potřebný klid až na osamělém lavičce v lůně městského parku s novým, podezřelým názvem Rašínovy sady. Podvědomě otočil knoflíkem svého tranzistorového přijímače značky Junost, a posouvaje rudým běžcem po stupnici, byl překvapen vysokým počtem domácích stanic. Ještě více jej ale udivovalo, že se mezi nimi nevyskytovala žádná, která by ho uspokojila. A stačilo tak docela málo: trochu pravé české dechovky na uklidnění. Ale kdepak, slyšel jen samou modernu, a to ještě v jazyce cizím a protivném. „Takhle kazí mládež! Jak to vůbec mohli soudruzi nahofe povolit?“ bručel si pro sebe náš nespokojenec. Co by teď dal za řízný Kmochův pochod v podání vojenské posádkové hudby, nebo hudby ministerstva vnitra.

Po dvou hodinách soudruh Brouček kapituloval. Mezi tím si ale stále silněji uvědomoval ono relativní, nepřerušované, a tím i znepokojující ticho. Jen vzdálený hukot města a zpěv vsudepřítomných ptáčků. Na modré obloze se neobjevila jediná rozpíjející se bílá sužka, od rána nezastelil žádné nadzvukové hromobití stříbrných strážců našeho vzdušného prostoru. Ne, tady se necítí ve své kůži.

Soudruh Brouček spal velmi neklidně. Jakási nepotlačitelná síla ho nutila, aby znovu a znovu procházel důvěrně známá místa rodného města, která mu ale v záplavě neznámých zvuků připadala podivně cizí. „Vezměte si jen ten stavební ruch. Vždycky jsem měl pochopení pro rekonstrukce a budování nových staveb, ale čeho je moc, toho je příliš. Samá sbíječka, samé stavenišť. Hlava z toho třeští. A co teprve při pomýšlení na to, kdo to vůbec zaplatí?“

Spíše by se nadál rachotu padající omítky, než těch nečekaných výbuchů bouchajících kuliček a různých petard. „Zatracení chuligáni. Že jim to příslušníci tolerují? Cožpak je to nějaký nový způsob slavení památných květinových dnů?“ Kroužil hlavou

Divadlo

Zvláštní dohoda v Torontu

Exilové Nové divadlo předvádí už 25 let nenápadný, leč účtyhodný výkon: hraje pro hrstku Čechů minimálně 3 inscenace za rok (někdy ovšem i 7), z nichž každá má nejméně 4 reprízy. Za čtřicetiletí to bylo přesně 115 titulů a 460 představení. Za co hrají? Za „spontánnější přijetí a živější aplaus než máme my, profesionální herci,“ řekl Václav Postránecký. Hrál v Novém divadle jako host v Gogolově Ženitbě svoji parádní roli – Podkolatova.

Jak na vás krajanští ochotníci v Torontu vlastně přišli?

Nebyl jsem první. V roce 1993 pozvali Pepka Zimu do Podskaláka a o rok později Stellu Zázvorkovou, která hostovala ve Vraždě na faře. Pavel Král, vůdčí duch Nového divadla, se dozvěděl, že Ženitba ve Stavovském je dobré představení, a pozval mě. A tak jsem se tam, také díky Českým aeroliniím, které cestu sponzorovaly, mohl vypravit.

Od krajanekých ochotníků z Toronta jste dostal jako dárek kamenného orla. Co jste si přivezl ještě - ve vzpomínkách?

Dojem z herecké komunity kolem Nového divadla. Tam nemá obdobu. Jsou tam osobnosti, ale osobnosti, které se navzájem tolerují, což je kumšt. Všichni dělají všechno a pracují tak, že požadavek pospolitosti je nadřazen osobním zájmům. Navíc mají velice dobré diváky. Jak je známo, právě diváci dělají divadlo, a mezi těmi lidmi tam existuje jakási chemická vazba, zvláštní dohoda, která způsobí, že diváci přijdou na představení

těch až z Clevelandu. A to je šest set kilometrů daleko.

Jaký je váš vztah k ochotníkům?

Chovám k nim neobyčejnou úctu. Jednou jsem byl pozván ochotníky z Nejdku u Karlových Varů, abych hostoval ve hře Vikend uprostřed týdne. Autor hry Jan Otčenášek mě pověřil, abych představení natočil na kazetu, že pak budeme mít zábavu. Udělal jsem to, kazetu přinesl do klubu, Otčenášek koupil láhev a pustili jsme záznam. Chvilu jsme poslouchali a Václav Voska, který byl taky přítel, povídá: „Asi se, pánové, moc bavit nebudem. Oni jsou lepší než my.“ To je samozřejmě nadsázka, ale pravdou je, že ochotník se dočká živějšího aplausu než profesionál. Je to smluvná hra, při níž divák jako by říkal - my vám děkujeme za vaši odvalu. Představení ani nemusí být dobré. Ale když je, tím lépe. Ženitba v Novém divadle byla vynikající.

Jmenoval jste řadu, jak jste řekl, půvabných lidí, kteří v představení hráli nebo se na něm podíleli. Hrajícího

Jak to začalo

Psal se prosinec 1969. Začala schůze českých a slovenských kumštýřů - emigrantů v Torontu. Jako první se přihlásil o slovo jakýsi pán a spustil: „Soudruzi a soudružky...“ Dál se nedostal. Pak už schůze měla hladký průběh. Po chvíli vstal jistý mladík a oznámil, že organizuje české divadlo a že začíná zkoušet Jiráskovu Lucernu. Napsal jsem na papírek: „Pane Toman, jsem režisér a herec, kromě mne jsou tu další tři lidé z pražského Divadla Máje. Jsme k dispozici.“ A druhý den jsem již zkoušel Klášku, manželku Kláskovou, Zlatu Novotnou komornou a Jan Novotný pana France. Malovali jsme kulisy, vyráběli rekvizity, prodávali lístky. Prostě - bylo to divadlo plné obrozenecského nadšení.

(Ferdinand Čulík, z publikace Nové divadlo, Toronto)

a nevěřicně pozoroval lidské hemžení kolem sebe. „Dnes máme státní svátek, a přitom je tu ruch jako o vědním dnu. Taková vostuda. Tohle si někdo pěkně vodskáče. Dokonce ani ti lidé, co v samoobsluze na rohu nakoupili bez fronty celý trs banánů, hlasitě nejásají. Jaký zkažený svět, když už ani takových výměnosti si dnešní pracující nedokážou vážit!“

Soudruh Brouček se převaloval z boku na bok, jako by se měl každou chvíli probudit. Avšak teprve prudké vibrace okenních tabulí jej přivedly do bdělého stavu. Na tato zemětřesení přicházející z nebe byl zvyklý. Mnohem hůře snášel ten intenzivní hukot v hlavě - důsledek včerejší oslavy osvobození u soudruha tajemníka. Ovšem, jakmile si to vše srovnal v hlavě, hluboce se mu, i přes tu značnou tělesnou indispozici, ulevilo. Vždyť to všechno mezi vzpomínanou oslavou a probuzením byl našťest jen sen. Jen sen plný neznámých reakčních zvuků.

Miroslav Petr

režiséra Pavla Krále, Maju Breinerovou, která spoluřežovala. Junu Fabiánovou, která hru okostilyovala. Tomáše Mašku - Nenužraného, Zdenku Novotnou jako Teklu, Bohouše Mácu - Kočkareva, v roli Onučkína Jiřího Bendu, který pracuje jako kuchař u Nejvyššího soudu, Zuzanu Novotnou, jež vám půjčila elastu být. Dášu Beláčíkovou, Julku Münsteru, Milana Črňáka. Kde tito herci zkouší? A kde vlastně Nové divadlo sídlí?

Zkouší v kostele sv. Petra a Pavla, který patří slovenské komunitě. Premiéra Ženitby byla v sále, jenž je součástí areálu Psychiatrického ústavu, má asi tři sta míst a slušně vybavené zákulisí. Návštěva byla ohromná. prý největší vůbec.

Podkolatov v Torontu: Václav Postránecký s hereckým souborem Nového divadla.

Přišel někdo ze slavných českých Torontanů?

Zase jsem se po letech sešel s Vladimírem Pucholtem. V roce 1993 jsme spolu hráli poprvé - ve filmu Punta a čtyřlístek. Pak ve filmu Vzorový kinematograf Haška Jaroslava a v televizi v Klauzovi Ferdinandovi. Pucholt je teď v Torontu váženým lékařem, přítel mu říká Mr. Very Busy, a skutečně, nemohl jsem se ho dovolat. A on mně. Na představení si ale čas udělal, přišel do šatny a upřímně děkoval. Moc mě to potěšilo. Mám rád, když se lidi nemění, a u něho žádá změní na nenastala. Má pořád tenýž

Poslední inscenace

1991	Pěst na oko
Medvěď
Slzy, které svět nevidí
Limónádový Joe
1992	Poslední ze žhavých milenců
Divčí válka
Stalo se v Collingwoodu
1993	Ten den
Podskalák
Revizor
1994	Penzion pro svobodné pány
Pověste mě v posteli
Vražda na faře
1995	Rozladěné duo
Hrátky s čertem
Ženitba

temperament i dikci. Jen se mu zvýšilo čelo. Sluší mu to. Přišli i Škvorečtí - paní Zdena Salivarová, která patří mezi zakladatele Nového divadla a hrála tam, a pan Škvorecký, velká autorita mezi Čechy

a torontská celebrita první třídy. Speciálně pro Nové divadlo napsal hru Bůh do domu. Hrál se s velkým úspěchem v roce 1980.

U koho jste premiéru oslavili - snad u Škvoreckých?

Kdepak, sídlem českého ostrůvku je hospoda U Vlastičky, kde vaří kynuté knedlíky se švestkami. Ale nejen to. Také tam půjčují knihy. České. Když jsme kdysi s kolegy z Národního chtěli navštívit hostinec, zvyklí jsme si říkat, že jdeme do knihovny. V Kanadě se tento starý trik stal skutečností.

TOMÁŠ ČECHŤICKÝ

K článku M. Komárka

Vážený pane šéfredaktore, v Satellite 1-416 byl v rubrice Letters dopis p. J. Samec reagující na článek M. Komárka otištěný v MF-Dnes dne 10. února.

Rád bych upozornil na to, že v případě zmíněného článku se jedná o text psaný formou ironické nadsázky, který v žádném případě není namířen proti českým exulantiům v zahraničí, nýbrž naopak proti nedávnému rozhodnutí sněmovny Parlamentu ČR ve věci restitucí zemědělského majetku. Spolu s tím autor článku kritizuje vlastní i různá dřívější rozhodnutí parlamentu v této oblasti a poležmo i určitý obecnější typ přístupu domácího obyvatelstva k Čechům v zahraničí. Myslím dokonce, že v českém tisku už dlouho nevyšel žádný článek, který by tak jednoznačně (byť touto specifickou formou) podporoval očekávání části naší zahraniční větve.

Ujišťuji Vás, že naprostá většina domácích čtenářů smysl článku takto pochopila a jeho formou se nenechala zmást. Jsem o tom přesvědčen proto, že obdobná forma je v našich novinách zcela obvyklá a dosti oblíbená. Například v Lidových novinách se podobně koncipované texty denně vyskytují v oblíbené

rubrice Wild Duck. V Mladé frontě-Dnes jsou články psané touto formou uveřejňovány také vždy na stejném místě a jsou dokonce odlišeny typem písma. Chápu však, že pro příležitostně čtenáře v zahraničí je takovéto rozlišování obtížnější.

Doufám, že se tímto vysvětlením podaří předejít všem nedorozuměním, která by mohla vzniknout v případě, kdy by byl článek vzat vážně. Přál bych si velice, aby bylo možno tímto způsobem - totiž vzájemnou komunikací - překonávat i všechna ostatní nedorozumění, která snad mohou mezi Čechy doma a v zahraničí přetrvávat.

S pozdravem

Jaromír Píšek - ředitel odboru krajanekých a nevládních styků

Vážený pane redaktore, i my jsme takto článek pana Martina Komárka pochopili a doufáme, že i pan Samec, který se snažil podobnou formou reagovat. Přiznáváme však, že máme občas problém s těmito druhy článků a že se stane, že členáři berou vážně články agentur Wild Duck, UT KA (SMĚ v Bratislavě) nebo naší ENTE a měli jsme i několik dotazů na zmíněný článek Martina Komárka.

A. Březina

Před sto lety - poprvé v Praze o fotbalové body...

Historie: 22. března 1896 se konal první národní zápas mužstev kopaný míč cvičičích

PRAHA-Infrantišek kolář - Dalo by se tvrdit, že český sport má svou kořenu v Jindřichské ulici číslo 7. Právě tady od 60. let minulého století sídlil drogistický obchod Josefa Rösslera a právě tady bydlel jeho syn Josef Rössler junior, ve sportovním světě známý jako Josef Ořovský (Ross = ol). Mladý Rössler už na gymnáziu propadl tělem i duší sportu. Plaval, bruslil, vesloval, lákaly ho však i sporty neznámé, které objevoval pro své krajany. Stal se propagátorem jachtingu, tenisu, lyžování, přivezl do Čech první kánoe. Otcovi se jeho láibůtky příliš nezamlouvaly, proto ho po maturitě vyslal do Paříže a Londýna vzdělávat se v drogistickém a lékárenském oboru. Vrátil se však poučen v dalším oboru sportovním - ve fotbale. Do Čech přinesl nejen už ustálená pravidla hry, kterou od roku 1880 řídili nestranní rozhodčí (od r. 1887 dokonce s píšťalkou), ale i zkušenosti s fotbalovými soutěžemi - od r. 1871 se hrál vyřazovací způsobem Anglický pohár, v r. 1889 se v Anglii poprvé kopalo o ligové body. Právě těmito pravidly Ořovský výrazně zasáhl do vývoje fotbalového sportu na našem území.

Fotbal přišel do českých zemí kolem roku 1885. Nejprve - a dobře - ho hrál německý klub Regatta v Praze, Češi si údajně poprvé kopli do míče v Roudnici nad Labem. Avšak teprve počátkem 90. let zaujal fotbal víc než pouhou desítku nadšenců. Byli to většinou střední školáci, v Praze hlavně žáci gymnázií Akademického, Malostranského a v Klemencově ulici. K nim se připojili členové prvních českých sportovních klubů - AC Praha (1891), SK Slavia (1892) a AC Sparta (1893). Hrál se hlavně na Královské louce na Smíchově a na Letné. Brzy však přestala stačit a uspokojovat vítězství v jednotlivých utkáních a začal se hledat nejlepší český fotbalový tým. Už v lednu 1895 vyzval časopis Sportovní obzor, že bylo by záhodno, aby čeští hráči míče kopaného, kteří dosud v Praze rozfúšili hráli, takový veřejný match smluvili. Uspěl však teprve Josef Rössler-Ořovský, který se na podzim 1895 vrátil do Prahy. V čele Českého Sculling Cercle vypsal v únoru 1896 národní zápasy mužstev kopaný míč cvičičích. Většina týmů však odmítla vyřazovací klíč, a tak v den uzávěrky přihlášek, 15. března, se na stole sešla pouze následující čtyři jména - AC Praha, SK Slavia, AC Sparta a Český Footballistický Kroužek Kickers, pod jehož názvem se skrývalo Akademické gymnázium. Malý počet přihlášených tehdy vedl Rösslera k zásadní změně: bude se hrát nikoli pohárově, ale každý s každým! První česká fotbalová soutěž byla na světě. Přistihli neděli, 22. března 1896, došlo k historicky prvnímu střetnutí o fotbalové body v českých zemích. Jeho protagonisty byly ČFK Kickers a ve sněhobílých dresech s červenou šerpou přes prsa AC Praha. Místem konání se stala Královská louka. V sestavách po čase zaujmou v týmu AC Praha diskat František Janda, dále bratři Potůčkové a Otakar Kraljček, pozdější čelní funkcionáři Sparty, v týmu gymnazistů zase profesor tělocviku Karel Hammer, hrající na levém křídle. V utkání dominovaly obrany, nakonec se prosadili studenti. Po jejich gólu - 1:0 - však AC Praha protestovala, a když rozhodčí jejím protestům nevyhověl, opustila hřiště. Soudobý tisk shrnul utkání ve stručném komentáři: Krásné počasí, rozhodčejův boj. Ještě málo souhry a přehrávání u Prahy. Mnoho diváků. Hned první české utkání o fotbalové body skončilo skandálem.

Ty však pronásledovaly soutěž i nadále. Nejslavnější souvisel s prvním derby SK Slavia - AC Sparta o týden později, 29. března. Na dodatečně neuznanou branku (tím, kdo ji neuznal, byl opět Josef Rössler) reagovala Sparta furianty - trvalo pět let než byla ochotna se se Slavií znovu utkat! Vítězem první české fotbalové soutěže se nakonec stal skromný ČFK Kickers.

Nová Evropská liga chce konkurovat NHL

Praha-mfd/rap - Jména některých soupeřů v rodící se Evropské lize se v pátek v Curychu dozvěděli zástupci hokejových oddílů Sparty, Litvínova a Českých Budějovic. Přesné složení pěti čtyřčlenných skupin bude známo až po skončení ligových soutěží ve Švédsku a Finsku. Litvínovu los určil francouzský Rouen, jeden z trojice elitních švédských klubů Färjestad, Lulea, nebo Frölunda a také někoho z finské čtveřice Hämeenlinna, Turku, Rauma a Jokerit Helsinky. Se švédským protivníkem se utkají i Budějovice, které se dále střetnou s norským Valerengem Oslo a jedním z dvojice moskevských klubů CSKA, nebo Dynamo. O ruské soupeře se Budějovice rozdělí se Spartou. Ta už má jistou konfrontaci se Slovanem Bratislava a Vídní. Sparfanského manažera Miroslava Kuneše los nezklamal. "Budeme hrát se dvěma atraktivními týmy. Ruské celky byly vždy kvalitní a zápasy se Slovanem měly ve federální lize příchutí derby. Šanci na postupurčitě máme." Nabíhá konkurence čeká na mužstvo Českých Budějovic. Manažer Mojmir Šalava se jí však neobává stejně jako cesty do Ruska. "Pro nás je lepší strávit dvě hodiny v letadle než sedm v autobuse. Ubytování a strava se v Moskvě v poslední době dostaly na slušný standard." Základní skupiny Evropské ligy se hrají od 24. září do 10. prosince, týmy se utkají dvoukolově každý s každým. Pět vítězů a tři nejlepší druhé týmy postoupí do čtvrtfinále. Tam se mužstva střetnou dvakrát, jednou doma a jednou venku. Nejúspěšnější čtveřice pak selhaje turnaj o celkové prvenství. Mezinárodní hokejová federace navíc na příští rok plánuje uspořádání exkluzivní akce, na níž by se o titul neoficiálního mistra světa klubů utkali držitel Stanley Cupu, vítěz poháru mistrů a nejúspěšnější mužstvo Evropské ligy. "Mám dojem, že federace pracuje na vytvoření evropské konkurence NHL," říká Kuneš. "Projekt se blíží fotbalové lize mistrů a hlavně švédské a finské kluby mají teď na jejím optimálním fungování velký zájem," konstatoval Šalava. "Zdá se, že tato soutěž v brzké době zastihne pohár mistrů," dodal Kuneš. "Finové nyní rozhodli, že vítěz jejich ligy bude hrát v Evropské lize." Totéž učinili i Švédové. V poháru mistrů bude hrát Molde, které vypadlo už v semifinále, a tři nejlepší kluby nastoupí v Evropské lize. Návrh na startovní pro každého účastníka činí 10 000 švýcarských franků. Další peníze by se měly rozdělovat za případný postup. Přímé přenosy zápasů budou vysílány na satelitních stanicích RTI, nebo Eurosport. Poslední detaily budou doloženy a závazné smlouvy podepsány 24. dubna na setkání klubů s čimovnký federace během mistrovství světa ve Vídni.

Všetin zvaží účast v hokejovém Poháru mistrů

Praha-mfd/ham - Mistr hokejové extraligy ze Vsetína uvažuje, že namísto účasti v Poháru mistrů dá přednost nově vznikající Evropské lize. Vedení klubu k této myšlence přivedla skutečnost, že totiž učinily dvě evropské velmoci, Švédsko a Finsko. "Ještě nemáme dost informací, ale pokud budou hrát mistři Evropskou ligu, tak bychom se jí rádi účastnili také," prohlásil předseda klubu Petr Husička. "Mám pocit, že Pohár mistrů je určen k zániku," pozměnil sparfanský manažer Miroslav Kuneš po pátečním jednání Mezinárodní hokejové federace (IIHF) v Curychu. "Finové tam prohlásili, že jejich mistr bude hrát Evropskou ligu, a předseda federace Fasel to nechal odsouhlasit." Vzápětí se pro stejný krok rozhodli Švédové. Pohár mistrů bude hrát vyřazený semifinalista Molde, kdežto nejlepší tři kluby se přihlásily do Evropské ligy. "Je to trochu nelogické, protože Pohár mistrů by přece měli hrát mistři," podívoval se Kuneš, ale dodal: "My jsme ovšem rádi, protože Sparta tak bude mít lepší soupeře." Vsetinský předseda Husička zopakoval, že jeho klub se chce zapadnout do evropské špičky. "Nemělo by smysl hrát Pohár mistrů, pokud se z něj stane druhořadá záležitost." O obsazení mezinárodních soutěží však už hokejový svaz rozhodl. Pohár mistrů neholi European Cup obsadí Vsetín, do Evropské ligy byly přihlášeny Litvínov, Sparta a České Budějovice. "Zřejmě budeme jednat o nějaké změně," dodal Husička.

Dobrá zpráva pro cestující Českých Aerolinií...

Nový letní letový řád

Odlety ve čtvrtek

Toronto → Praha	19:00 - 10:25	OK 101
Montreal - Praha	20:50 - 10:25	OK 101

Odlety v sobotu

Toronto → Praha	19:00 - 10:25	OK 101
Montreal - Praha	20:50 - 10:25	OK 101

Od 9. června 1996 do 22. října 1996

Nový přímý let s odletem v neděli

Toronto → Praha	19:00 - 09:30	OK 103
-----------------	---------------	--------

ČSA vám nabízejí
tři lety týdně

Nezmeškejte svoji příležitost,
rezervujte si místa pro sebe a pro své přátele
co nejdříve.

Od 9. června 1996 do 22. října 1996,
vám nabízíme tři lety týdně
z Toronta do Prahy.

Nyní si můžete vybrat nejenom z odletů
ve čtvrtek a sobotu, ale také z nového
přímého letu každou neděli

Spojte se s vaší cestovní kanceláří nebo
zavolejte přímo na České Aerolinie.

Toronto: (416) 363-3174
Montreal: (514) 844-4200

CSA CZECH AIRLINES

Pouze České Aerolinie létají přímo do Prahy.

"Je ovšem sporné, jak budou reagovat ti, co už jsou do Evropské ligy přihlášení." Hokejový svaz nebude do rozhodování klubů, jaké soutěže se účastní, zasahovat. "Mám ovšem pocit, že IIHF trochu tápe," řekl předseda svazu Karel Gut. "S Evropskou ligu je každý den něco jinak. Švédové jednou řeknou, že nebudou hrát, a za chvíli přihlásí tři kluby včetně mistra. To už se člověk musí smát." Evropskou ligu budou hrát švédské kluby Frölunda, Lulea a Färjestad, finský Jokerit Helsinky, TPS Turku a Rauma, nebo Hämeenlinna, ruské CSKA Moskva a Dynamo Moskva, švýcarský Bern, italský Milán, norský Valerengen, britský Manchester, rakouský CE Vídeň, německý Preussen Berlin a Kolín n. R., nebo Düsseldorf, francouzský Amiens, nebo Rouen a slovenský Slovan Bratislava. Zatím je známo, že Litvínov bude mít ve skupině Francouze, Švédy a Finy, Sparta některý ruský klub, Slovan, Vídeň a České Budějovice někoho ze Švédů, Rusů a Oslo.

Kopaná Česká liga

20. kolo: Olomouc-Opava 3:2, Slavia-Cheb 2:0, Hradec Kr.-Sparta 0:2, Drnovice-Jablonec 2:0, (odloženo: Liberec-Zižkov, Brno-Zlín, Uh.Hradiště-Č.Budějovice, Ostrava-Plzeň)

20.3.: dohrávka 16. kola Brno-Liberec 1:1

21. kolo: Opava-Zlín 3:2, Č.Budějovice-Ostrava 1:0, Plzeň-Drnovice 1:1, Sparta-Slavia 3:1, Jižkov-Olomouc 1:2, Jablonec-Hradec Kr. 4:2, Uh.Hradiště-Brno 1:3, Cheb-Liberec 4:0.

27.3.: dohrávka 19. kola fotbal: Opava-Liberec 0:0.

28.3.: dohrávka 20. kola Brno-Zlín 1:1.

22. kolo: Drnovice-Č.Budějovice 2:0, Brno-Opava 1:1, Zlín-Jižkov 0:1, Olomouc-Cheb 3:1, Liberec-Sparta 1:0, Hradec Kr.-Plzeň 0:0, Ostrava-Uh.Hradiště 2:1, (odloženo: Slavia-Jablonec)

4. 4.: dohrávka 18. kola: Brno-Olomouc 2:3

23. kolo: Jižkov-Opava 1:1, Cheb-Zlín 1:1, Sparta-Olomouc 0:2, Plzeň-Slavia 0:1, Uh.Hradiště-Drnovice 0:1, Jablonec-Liberec 1:0. Odloženo: Budějovice-Hradec Kr., Ostrava-Brno.

Česká liga

1. Slavia	21	15	1	5	51:20	46
2. Olomouc	23	14	4	5	43:27	46
3. Drnovice	23	12	6	5	44:28	42
4. Jablonec	22	12	5	5	35:19	41
5. Sparta	23	11	5	7	46:30	38
6. Opava	23	9	6	8	27:28	33
7. Liberec	22	9	5	8	23:26	32
8. Jižkov	22	8	6	8	29:26	30
9. Plzeň	22	8	6	8	26:25	30
10. Cheb	23	7	7	9	30:35	28
11. Budějovice	21	8	4	9	27:33	28
12. Brno	22	6	7	9	26:36	25
13. Ostrava	21	6	5	10	30:32	23
14. Zlín	22	3	8	11	11:30	17
15. Hradec	22	4	4	14	20:41	16
16. Hradiště	22	2	7	13	15:47	13

Slovenská liga

19. kolo: Nitra-Bardejov 3:4, FC Košice-B.Bystrica 1:0, Trnava-Inter 1:0, D.Streda-Lok. Košice 1:1, Prievdza-Humenné 1:2, Slovan-Prešov 4:0.

20. kolo: Inter-Slovan 1:3, Prešov-Nitra 1:0, Humenné-FC Košice 0:1, B. Bystrica-Trnava 1:0, Lok. Košice-Prievdza 2:0, Bardejov-D.Streda 4:0.

21. kolo: FC Košice-Prievdza 5:0, Trnava-Humenné 0:0, Bardejov-Lok. Košice 3:0, D.Streda-Prešov 1:1, Slovan-B.Bystrica 5:2.

22. kolo bylo odloženo pro nezpůsobilé terény.

Slovenská liga

1. Slovan	15	5	1	61:15	50
2. Trnava	13	5	3	38:18	44
3. 1. FC Košice	14	1	6	44:25	43
4. Bardejov	12	1	8	34:23	37
5. B. Bystrica	10	5	6	30:24	35
6. Prešov	9	5	7	26:24	32
7. Lokomotiva	9	1	11	26:30	28
8. Humenné	7	4	10	34:32	25
9. D. Streda	6	3	12	28:53	21
10. Inter	5	5	11	24:36	20
11. Nitra	3	4	14	20:45	13
12. Prievdza	2	3	16	12:52	9

Mezinárodní kopaná

ČR-Turecko 3:0 (1:0) Přátelská kopaná v Ostravě.

ČR-Španělsko 1:2 ME do 21 let, kvalifikace pro Atlantu. ČR je z dalších bojů vyřazena.

Mezinárodní hokej

ČR-Německo 5:2 a 4:3.

Pohár UEFA

Čtvrtfinále Roma-Slavia 3:1 v prodloužení, postoupila Slavia (viz reportáž uvnitř listu). Semifinále: Slavia-Bordeaux 0:1.

Davis Cup

Čtvrtfinále: ČR-USA 3:2!!!

Růžička vyhrál kanadské bodování extraligy.

Dopita vévodil v play off

Praha - mládkap - Přestože ve vyřazovací části hokejové extraligy Slavia skončila už ve čtvrtfinále, patří přímát v pořadí kanadského bodování celé sezóny jejímu kapitánovi Vladimíru Růžičkovi. Máme jej v semifinále a ve finále dohláhoval litvinovský Robert Kysela, který, ač odehrál o čtrnáct utkání víc, zůstal o bod zpět na druhé pozici. Na post nejlepšího kanonýra právě skončeného ročníku se proklíčkoval a proslavil další slávista Viktor Ujčík, s velkým náskokem před druhým Kyselou. Miloslav Hořava, hráč letož klubu, kraloval především díky nahrávkám v produktivitě mezi obránci. V play-off vlád Vsetín a jeho centr Jiří Dopita. Ten vyhrál kanadské bodování, stal se nejlepším střelcem, dal nejvíce vítězných gólů a umisť se rovněž v popředí tabulky nejlepších nahrávačů. KOMPLETNÍ SEZÓNA 1995-96

Kanadské bodování: 71 - Růžička (Slavia, 23+48), 70 - Kysela (Litvinov, 33+37), 68 - Ujčík (Slavia, 45+23).

Brankář s nulou: 2 - Cechmánek (Vsetín), 1 - Čapek (Sparta), Prusek (Vitkovice).

KONEČNÉ POŘADÍ EXTRALIGY 1. Vsetín 2. Litvinov 3. Sparta 4. Č. Budějovice 5. Zlín 6. Slavia 7. Kladno 8. Jihlava 9. Olomouc 10. Vítkovice 11. Plzeň 12. Třinec 13. Pardubice 14. Brno

V příštím ročníku nahradí Brno hokejisté Opavy, kteří společně s Pardubicemi uspěli v profinále soutěže. Přerov zůstává v první lize, kam sestupuje Brno.

Češi a Slováci v NHL

Jágr (Pittsburgh)	79	62	82	144
Nedvěd P. (Pittsburgh)	77	43	49	92
Pálffy (NY Islanders)	78	41	43	84
Rondra (Washington)	64	51	28	79
Pivoňka (Washington)	70	16	63	79
Ručinský (Montreal)	78	29	46	75
Ciger (Edmonton)	75	31	37	68
Hamrik (Tampa Bay)	79	15	49	64
Svehla (Florida)	78	8	48	56
Klíma (Tampa Bay)	66	22	30	52
Stümpel (Boston)	73	18	34	52
Kron (Hartford)	77	22	27	49
Straka (Florida)	76	13	30	43
*Šýkora P. (New Jersey)	61	18	24	42
*Šatan (Edmonton)	60	18	17	35
Bonk (Ottawa)	73	14	18	32
Svoboda (Philadelphia)	70	1	28	29
Holík (New Jersey)	60	12	16	28
*Dvořák (Florida)	75	13	14	27
Lang (Los Angeles)	66	5	16	21
Iberánek (Vancouver)	61	6	14	20
Modrý (Los Angeles)	70	4	16	20
Sýkora M. (San Jose)	77	4	16	20
Demitra (Ottawa)	28	6	10	16
Šlégr (Edmonton)	54	4	12	16
Neckář (Ottawa)	79	3	8	11
Caloun (San Jose)	9	7	3	10
Grošek (Buffalo)	23	6	4	10
Kučera (Vancouver)	52	3	6	9
Kroupa (San Jose)	26	1	7	8
*Vopat R. (Los Angeles)	25	2	3	5
Holák (Anaheim)	16	2	2	4
Musil (Ottawa)	62	1	3	4
*Vopat J. (Los Angeles)	8	0	4	4
*Tichý (NY Islanders)	9	0	4	4
*Petrovický (Dallas)	5	1	1	2
*Nedvěd Z. (Toronto)	7	1	1	2
*Kohn (Calgary)	5	1	0	1
*Marha (Colorado)	2	0	1	1
Hašek (Buffalo)	59	0	1	1
*Elías (New Jersey)	1	0	0	0
*Malik (Hartford)	5	0	0	0
*Droppa (Chicago)	5	0	0	0

Domínik Hašek v 59 zápasech odchytal 3417 minut, inkasoval 161 bránek, procento úspěšnosti má 92,0 %, četil 2011 střelám a průměr na zápas má 2,83 branky.

* Nováček v NHL, # Není na soupisce mužstva. Uzávěrka 10.4. 96

36/179 svobodný, žijící v Ontariu hledá přítelkyni se zájmem o Z.n.: rekreační sport a cestování. Tel.: (905) 548-6089.

610-9

Toto číslo bylo dáno do tiskárny ve středu 10. dubna 1996 v 11:59

CLASSIFIED

Pomozte tělesně postiženým v ČSFR
Známky z dopisů a pohledy z celého světa posilejte na adresu:
Magda Nováková
Masarykova 156
691 64 Nosislav

Nocleh v Českém Krumlově
Penzion Běla
Běla Dvořáková,
Latrán 32, 381 01 Český Krumlov
Tel.: 011-42-337-4764

Květiny pro každou příležitost!
Dovoz květin dvakrát denně!

Pro Decor Florist

LORNE PARK PLAZA
1150 Lorne Park Road
Mississauga, Ont. L5H 3A2

TATRY FLORA
Chcete darovat kytičku květův svým nejblížejším na Slovensku?

Volajte: (905) 821-7822!
Zariadime!

Programmer/Analyst
Immediate openings available for experienced programmers. Fluent in Slovak and English. 3 years programming experience minimum. Knowledge of SQL, ORACLE, CASE, UNIX, CLIENT/SERVER/GUI or experience in development of accounting applications, a benefit. Must be willing to travel. Fax resume and salary requirement to Mr. Les Palenik at (416) 736-1851.

608/x

Dvacet let existující
československá restaurace ve Vancouveru v North Shore, B. C. se prodá zájemci s praxí v oboru číšníků/kuchařů.
85 míst, taneční parket, bar s F/licencí, parkoviště pro 20 aut, rent. 1725 dolarů, lease 5+5, penze 1996, dohoda s majitelem. Tel.: nebo fax (604) 421-6143 (24. hod.). Tel. večer: (604) 988-1331.

609-9

Oldřich Čabla
REAL ESTATE
SALES REPRESENTATIVE
KOUPE * PRODEJ *
PRONÁJEM
ODHADY NEMOVITOSTÍ
NEJVÝHODNĚJŠÍ
FINANCOVÁNÍ

RES.: (416) 538-7909
BUS.: (416) 763-5161

SOLIDNÍ SERVIS VÁM UŠETŘÍ ČAS

PLÁNUJETE SVOU PŘÍŠTÍ ZÁSILKU?

Nabízíme spolehlivou a rychlou přepravu mezi Centrální Evropou a Severní Amerikou

Pravidelný týdenní servis!
Schéma kontejnerů v obou směrech!

Naše distribuční strategie sleduje přesně Vaše potřeby a zahrnuje sklady a veškerý servis spojený s odbavením Vašeho nákladu

Praha-Toronto-Montreal-Ottawa

INTERNATIONAL FREIGHT FORWARDERS

Volejte Jerry Formánek 905-678-6412 905-678-7544